

Daniels syttiende uke

Tusen takk, broder Neville. God morgen venner. Det er et privilegium å være tilbake her i tabernaklet igjen denne morgenen, for å fortsette dette mektige Budskapet som vi forsøker å forklare, denne *Daniels syttiende uke*. Og vi er glade for å se så mange som er samlet på denne varme dagen, men vi beklager at vi ikke har nok sitteplasser. Å se folk som er stuert sammen på denne måten og står rundt, det gjør det upraktisk. Og siden du ikke har det så komfortabelt som du burde, skaper det vanskeligheter med å forstå. Men vi skal gjøre alt vi kan for å gjøre det raskt.

² Og—og i dag håper jeg at dere vil, hvis jeg lar det drøye litt ut, at dere vil unnskyldte meg, fordi nå er tidspunktet for å spikre dette Budskapet fast, selve tiden for å spikre det fast. Vi har delt det inn i tre deler, for at vi kan være sikre på å få tak i det.

³ Nå, selvfølgelig, den synlige forsamlingen vet at disse, eller disse Budskapene, blir tatt opp. Og de sendes over hele verden. Praktisk talt alle nasjoner mottar disse lydbåndene rundt om i verden. Og jeg vil gjerne si dette til lytterne til lydbåndet, uansett hvor du er, i hvilken del av verden du er, at det kan være noen ting her inne som du kanskje ikke er enig med meg i, når det gjelder læren som jeg—jeg kommer med. Men jeg vil gjerne presisere, brødre, at kanskje hvis du vil forklare din måte å se det på, er det kanskje annerledes enn det jeg tror. Men jeg vil gjerne høre på hva du har å si.

⁴ Og det er med den tanken jeg bringer disse Budskapene, fra . . . Guds Ord, i mitt hjerte. Det er for oppbyggelsen av Menigheten, for hele Menigheten, for den universelle Menighet; Kristi universelle Menighet. Og jeg tror absolutt at vi lever i den siste tid. Og jeg forsøker å forklare dette, uten å prøve å gjøre det, presse det til den ene eller andre kanten. Jeg har aldri vært skyldig, som jeg vet om, i å gjøre det.

⁵ Mange ganger hører folk på lydbåndene, og de sier: “Vel, jeg var uenig i det. Han kjenner bare ikke læren sin, kjenner ikke Skriften.” Vel, det, det kan være helt sant. Skjønner? Jeg vil ikke si at det ikke er sant.

Men for meg, jeg—jeg studerer Det, uten å ta noen—noen av tekstene . . . Jeg leser hva andre menn har å si, og setter pris på dem. Alt som noen sier, setter jeg pris på. Men så—så går jeg til Gud med det, og jeg blir i det til jeg kan forklare det, fra 1. Mosebok til Åpenbaringen, og ser at alt henger sammen i Bibelen. Og da vet jeg—jeg at det nærmer seg det riktige. Og, selvfølgelig, der du har rett, det er bare ett sted der jeg kom på

villspor. Og kanskje der du har feil, eller rett, det var der jeg kom på villspor, og omvendt.

⁶ Så vi setter pris på alle de fine menneskene som er her i forsamlingen denne morgenen, og de fine menneskene som hører disse lydbandene. Og vi . . . Alt som er gjort, alt er for Guds Rike. Jeg har mange fine venner over hele verden, som jeg setter så stor pris på, og tror at jeg vil tilbringe en Evighet sammen med dem. Og i mitt hjerte ville jeg ikke på noen måte prøve å—å forføre disse menneskene, men prøver heller å gjøre alt jeg kan for å hjelpe dem.

⁷ Jeg føler det som Salomo gjorde da han ba og sa: gi ham visdom så han kan være i stand til å lede Guds folk. Det er min oppriktige bønn.

⁸ Mine medarbeidere med meg her, i nærheten, jeg ser broder Mercier og—og broder Roy Borders, og broder Neville, og Billy Paul, sønnen min. Gene er her et sted, og brødrene, Teddy og dem. Jeg setter pris på alle disse menneskene som kommer for å hjelpe meg.

⁹ Jeg husker her for ikke lenge siden, broder Leo, en—en visjon han hadde; drøm, kalte han det, en natt, vi hadde nettopp blitt kjent; at han så en stor pyramideformet topp, langt oppe i luften. Og jeg var der oppe og forkynte, et sted, og han klatret opp for å se hva det dreide seg om. Og da han kom opp der på toppen av denne toppen, ja, sa han, langt unna i et slags sølvaktig lys, eller som et fat, sto jeg og forkynte for folket. Og jeg ble oppmerksom på ham, og jeg så bort på ham. Og han sa: “Hvordan i all verden kom du deg ut dit? Hvordan kan jeg komme ut dit?”

¹⁰ Jeg sa: “Leo, ingen kan komme ut hit. Gud må føre en mann hit. Nå, du skal ikke komme opp hit. Du skal gå ned og vitne til de menneskene der nede, etter at du har sett det, at det er Sannheten, at Det er Sannheten.” Leo klatrer ned igjen for å vitne for folket.

¹¹ Hvor lenge siden er det, broder Leo? Flere år, ikke sant? Flere år. Siden den gang, så vidt jeg vet, har han vært trofast i å gjøre det, vitne for folket om at tjenesten kommer fra Gud. Nå, og jeg—jeg vil ikke at det skal komme fra meg. Hvis det er fra meg, så er det ikke bra, for det er intet godt i et menneske. Skjønner? Det må komme fra Gud.

¹² Nå, når jeg ser meg rundt . . . I går ettermiddag håndhilste jeg på vennen min, broder West. Jeg har ikke sett ham ennå, i bygningen; jo, det har jeg nå, denne morgenen. Og du vet hvor langt disse menneskene kjører, helt fra nede i—i Alabama, på en søndag, for å komme hit, fra helt nede i Alabama!

¹³ Broder Welch Evans, jeg savnet ham sist søndag. Noen sa at han var her i dag. Disse menneskene kjører fra Tifton, Georgia, for å være her. Og brødre som sitter her, hans partnere. Så mange! Broder Palmer fra Macon, Georgia. Og jeg ser, tror jeg, søster

Ungren og dem bak der. De er helt fra Memphis, Tennessee. Nå, du tenker . . . Og andre fra andre steder. Møtte nettopp en dame fra der borte, langt borte, fra South Carolina.

¹⁴ Nå, du tror at folk her . . . Jeg så over, fra Chicago, og bare forskjellige steder, kjører hundrevis og hundrevis av miles, bare for å delta på møtet. Så, når de kommer hit, er det ikke plass til å sette seg ned. Ikke et rom med klimaanlegg; en gammel, varm bygning, å stå i og tørke svetten. Tar pengene fra bordet, fra barna sine, for å komme hit for å lytte til det Budskapet. Mener du å fortelle meg at det ikke er et . . . over denne elven, et sted, at det er et sted de skal til, en av disse dager? Selvfølgelig er det det. Det er trofasthet! Disse menneskene er tiendebetalere. Ikke bare kommer de, de bringer inn tiende og offergaver og bringer det inn i Herrens hus, prøver å gjøre det som er rett. Gud rikelig velsigne et slikt trofast folk! Guds barmhjertighet og nåde være med dem.

¹⁵ Jeg ser vennen min, Charlie Cox, de som er nede fra det sørlige Kentucky. Og bare overalt, du ser deg rundt, du ser folk fra forskjellige steder.

¹⁶ Denne unge mannen som sitter der, jeg kommer ikke på navnet hans. Jeg møtte ham i Chicago. Men du er fra en Bibelskole et stykke herfra, et sted, er du ikke? [Broderen sier: "Springfield, Missouri."— Red.] Springfield, Missouri; Assembly of God Bibelskole. Ja. Vel, fint. Du skjønner, de kommer bare overalt fra, i denne bitte, lille, gamle kirken.

¹⁷ Bare tenk, for rundt tretti år siden da jeg la hjørnesteinen den morgenen, jeg sto der borte på Seventh Street, ett kvartal unna. Jeg var ikke engang gift ennå, bare en ung mann. Og jeg så en visjon av mennesker som var stuert sammen her inne, fra alle kanter. Og jeg var så glad, der jeg sto bak talerstolen. Og det var da Han sa til meg: "Men dette er ikke ditt tabernakel." Og Han satte meg ned under himmelen. Og dere kjenner resten av historien, som er skrevet på bladet av Bibelen som ligger i hjørnesteinen der.

¹⁸ Jeg er så takknemlig for dere. Jeg kan ikke . . . Det, det er så lite, bare å—å si: "Vel, jeg er takknemlig for dere." Men jeg ber for dere. Jeg tror på dere. Jeg tror på deres opplevelser av Gud. Jeg tror ikke at en mann eller kvinne ville kjøre hundrevis og hundrevis av miles for å komme hit, for å vise hva slags klær de hadde på seg. Jeg—jeg tror ikke de ville gjort det. Nei. De ville ikke komme hit bare for å bli sett. De kommer hit fordi de er dypt og i oppriktighet for frelsen av deres sjeler. Min bønn er: "Gud hjelp meg, hjelp meg til å være minst halvparten så oppriktig, til å prøve å betjene dem med alt som er i mitt hjerte, og å holde blikket på Gud."

¹⁹ Budskapet, ser du, denne morgenen, det er tegnet ut her på tavlen her. Det er bare for å vise, å forklare mens jeg fortsetter, for å prøve å gjøre at du kan forstå hva jeg prøver å snakke om.

²⁰ Og denne *Daniels sytti uker* har vært en stor studie, to dager og to kvelder, nesten, har jeg brukt, på slutten av denne uken her, har jeg brukt på det, og prøvd å finne ord til å uttrykke Sannheten. Det må stemme overens med resten av Bibelen. Skjønner? Du kan bare ikke ta Det, bare ett lite Skriftsted og lage en—en forståelse, og så si: “Vel, dette er hva det står”, og så gjøre helomvending og si: “Vel, men over her står Det—Det noe annet, som motsier *dette*.” Det kan ikke gjøre det. Det må si det samme hele tiden. Hvis du ikke gjør det, ja, det, så tar du—tar du feil. Og det er måten jeg har prøvd å undervise Det på.

²¹ Forresten, på lydbåndene, siden det er på lydbåndene, den største kritikken jeg får på lydbåndene, fra mine brødre ute i de forskjellige deler av verden, er å tro på Guds nåde, at jeg underviser slik jeg gjør, at: “Vi ble forutbestemt før verdens begynnelse.”

²² Mine pinsebrødre, selvfølgelig, jeg vet at deres synspunkter er legalistiske, ser dere, og jeg—jeg vet at det er litt forstyrrende for synspunktene deres. Men vil du, som en kristen broder, vil du bare gi det nok overveielse til å gå på kne innfor Gud, med din Bibel, og be Gud om å forklare det for deg? Vil du gjøre det? Vil du ta det legalistiske ståstedet og prøve å få det til å henge sammen fra 1. Mosebok til Åpenbaringen?

²³ Og: “Slangens ætt”, den tar drepen; mange mennesker tror det ikke. Men hvis du bare leser i 1. Mosebok, sier Bibelen at slangen hadde en sæd. “Og jeg vil sette fiendskap mellom slangens sæd og kvinnens Sæd.” Så slangen hadde en sæd. Og hvis slangens sæd var åndelig, så var ikke Jesus en mann, så kvinnens Sæd var åndelig. De hadde begge sæder og fiendskapet er der fortsatt. Slangen hadde en sæd. Og hvis du bare vil ta Bibelen din og knele ned og være virkelig ærbødig for Gud, så tror jeg at Gud vil åpenbare det for deg.

²⁴ Og hvis du ikke forstår det, er jeg—er jeg tilgjengelig når som helst, for å gjøre mitt beste for å hjelpe deg, ved brev eller ved—eller ved personlig samtale, eller hva som helst jeg kan gjøre for å hjelpe deg. Selvfølgelig innser vi at det ikke frelser et menneske, heller ikke fordømmer det et menneske, men det bringer bare Lys over emnet som vi alle prøver så hardt på å få folk til å skjønne. Skjønner? Det bringer bare Lys.

²⁵ Nå, til den synlige forsamlingen, jeg sa dette på grunn av lydbåndene, ser dere, og disse lydbåndene går overalt.

²⁶ La oss nå bøye hodet et øyeblikk, før vi nærmer oss Forfatteren av dette Ordet. Og hvor mange i forsamlingen denne morgenen er trengende, bare si: “Jeg er trengende. Å Gud,

vær nådig mot meg”? Herren velsigne. Og til de som vil høre lydbåndet, når du hører det, må Gud gi deg ditt begjær.

²⁷ Vår Himmelske Far, vi er et takknemlig folk, og likevel et verdig folk. Men vi nærmer oss Din nådens Trone denne morgenen, fordi vi har blitt bedt om å komme. Jesus sa: “Be Faderen om hva som helst i Mitt Navn, så skal Jeg gjøre det.” Nå vet vi at det er sant.

²⁸ Og her i forsamlingen, og ute i—i landet hvor lydbåndene vil komme, vil det sannsynligvis være titusenvi av gjenfødte kristne som hører dette. Og vi vet, Far, at når vi blir født på ny, blir vår Ånd født Ovenfra. Det er Guds Ånd, Den Hellige Ånd, over oss. Og vi innser at Den Hellige Ånd er allmektig og kan gjøre alt for oss, som vi ønsker skal bli gjort. Så, vår Himmelske Far, vi vil be Deg om å frigi vår tro til den Ånden, slik at Den kan være i stand til å oppnå for oss denne morgenen, og til Guds Rikes ære, alle disse begjærene og ønskene, så vi kan bli helbredet for våre sykdommer og våre plager, så vi kan tjene vår Gud med alt som er i oss.

²⁹ Åpne våre ører for forståelse i dag, og mens jeg prøver å bringe frem dette store spørsmålet, og gjøre det klart for folkets sinn. Nå, jeg har det skrevet ned her, Herre, på papir, og også tegnet på denne tavlen, denne plansjen, men helt utilstrekkelig til å forklare det. Nå kaller vi på Deg, den store Mesteren, som skrev Ordet, som inspirerte Det, som ga Det til profeten Daniel. Og vi ber om at Du vil sende inspirasjonen denne morgenen, i disse siste dager, siden Han sa at Boken ville være lukket til denne tiden, at Du vil åpne vår forståelse. Og må det være en tro i myk jord i vårt hjerte, som vil la Ordet ta tak og komme til Liv, og bringe frem rettferdighetens trær i våre liv, som Det er ment å gjøre. Vår tro på Gud, må den oppnå det for oss denne morgenen. For vi venter ydmykt nå, og innvier oss til Deg, i Jesu Kristi Navn. Amen.

³⁰ Nå er vi takknemlige for denne morgenen, for den store muligheten igjen til å åpne disse sidene av Guds Evige Ord.

³¹ Nå, grunnen til at jeg har påtatt meg å prøve å forklare dette, er fordi vi går gjennom Åpenbaringsboken, og vi har nettopp kommet gjennom de syv menighetstidene. Og så, på slutten av det tredje kapitlet i Åpenbaringsboken, blir Menigheten tatt fra jorden, opp i Herligheten. Og jeg prøver, av hele mitt hjerte, å formidle dette til folket, så de forventer at noe skal skje, som de ser skrevet i Åpenbaringsboken, siden det ikke gjaldt menighetstiden. Og vi er nærmere enden enn du tror.

³² For noen kvelder siden, Billy, min . . . Eller, rettere sagt, svigerdatteren min ringte meg, langt ut på kvelden, og sa at det var en mann som het Andy Herman, som er en fetter av meg, som lå døende på sykehuset. Jeg dro ut for å besøke ham. De hadde dopet ham, jeg . . . så mye at han sov, og jeg kunne ikke

snakke med ham. Neste morgen . . . Jeg ba Gud holde ham i live til jeg kunne. Andy er en god mann, men han var bare ikke en kristen. Han er ikke en onkel; han er en fetter, giftet seg med ett av søskenbarna mine.

Og så da tante Ade sa til meg, da hun sto der, sa hun: “Billy, alle disse åtti årene av livet hans, har han ikke tjent Gud. Men”, sa, “for noen uker siden satt han i huset . . .” Han, åtti år gammel, gjør selvfølgelig ikke mye fysisk arbeid. Men sa . . .

Han ringte henne og sa: “Ade, vet du hva? Kristus viste Seg for meg her, for bare noen få minutter siden.”

Hun så på ham, sa: “Andy, er—er . . . Hva er i veien?” Hun sa . . .

Han sa: “Nei. Han sto rett her foran meg, og Han sa noe.”

Sa: “Hva sa Han?”

“Det er senere enn du tror.”

³³ Et par uker senere, to eller tre uker, fikk han slag og lå lammet der ute på sykehuset, døende. Jeg sa: “Tante Ade, du burde skamme deg for ikke å ha ringt meg eller noen andre, for å forberede hjertet hans for denne stunden som han nå har kommet til.”

³⁴ Jeg ba Herren neste morgen, da jeg . . . Han kunne ikke snakke, så jeg bare spurte ham. Jeg sa: “Kan du høre meg, onkel Andy?” Og han—han kunne nikke litt på hodet og bevege kjevene. Jeg ba for ham, fikk ham til å bekjenne sine synder for Gud. Jeg ønsket å døpe ham, og tante Ade ønsket å bli døpt.

³⁵ Og jeg gikk nedover gangen for å treffe en ung dame som bor i nabolaget her, som de skulle sende på psykiatrisk sykehus, og Herren gjorde en stor ting for henne, kom hjem.

Så, på veien opp, møtte jeg en farget søster, og hun sa: “Er ikke du broder Branham?”

Jeg sa: “Det er jeg.”

Hun sa: “Husker du meg? Jeg er fru Drye.”

³⁶ Og jeg sa: “Ja, jeg tror jeg gjør det. Pete Drye og dem.” Jeg sa: “Ja, jeg—jeg husker deg.” Hun så inn i rommet, og da vi . . . Jeg lurte på hvorfor hun sa det. Og der hadde onkel Andy reist seg opp i sengen, og satt oppe, og bevegde hendene og armene sine som alle andre, og prøvde å få ned den tingen, sengehesten, slik at han kunne komme seg ut derfra og komme seg ut. Nå kommer de for å bli døpt i Herren Jesu Navn, han og hans kone.

³⁷ Så, men det var derfor jeg fortalte det, det er senere enn vi tror. Og jeg tror at denne *Daniels syttiende uke* vil gi oss den forståelsen.

³⁸ Nå, de fleste av våre pinsebrødre, som jeg sa tidligere på lydbandet, at de er uenige i Dette. De venter på at noe stort, mektig skal skje. Og, mine brødre, hvis dere vil lytte veldig nøye,

og ikke . . . og lytte, så vil dere finne ut at det store, mektige noe, har skjedd. Jesus er klar til å komme tilbake.

³⁹ Menigheten reiser i det tredje kapitlet av Åpenbaringen. Ingenting ble sagt om noe der inne, men det aller siste var den siste budbæreren for tidsalderen. Deretter tar vi for oss jødene, inntil de kommer igjen med Bruden, i det 19. kapitlet. Fra det 6. til det 19. kapittel er alt jødisk.

Det er der jeg ønsker å komme til min gode broder her under disse Seglene, broder Wood, som tidligere var Jehovas Vitne, han og hele familien hans, her denne morgenen, at de “hundre og førtifire tusen” ikke var, hadde noe med hedningene å gjøre. De er jøder. Skjønner? Og det er ikke Kristi mystiske Kropp på jorden i dag.

Bruden er den mystiske Kroppen. Ved Den Hellige Ånd er vi døpt inn i den mystiske Kroppen.

⁴⁰ Nå, vi vet at i Daniels Bok her, der vi har lest, vi vil bare lese det igjen fordi det er Hans Ord. I det 9. kapitlet av Daniel, 24. verset.

Sytti uker er fastsatt for ditt folk og for din hellige by til å innelukke overtredelsen, . . . til å gjøre slutt på synd, og til å gjøre soning for misgjerning, til å føre fram en evig rettferdighet, og til å besegle syn og profeti, og til å salve Det Aller Helligste.

25. verset: “Derfor skal du vite og forstå at fra . . .” Nå, det er det vi har snakket om, og vi endte opp med det sist søndag kveld, “salve Det Aller Helligste.” Det er her vi begynner denne morgenen, med det 25. verset. “Og derfor . . .”

Derfor skal du vite og forstå, at fra ordet om å gjenreise og gjenbygge Jerusalem (det er “din hellige by”, ser dere) inntil . . . Messias, Fyrsten, kommer, skal det være syv uker og sekstito uker. Gaten og murene skal bli bygd igjen, men i tider med trengsel.

Etter de sekstito ukene skal Messias bli utryddet. Ingenting skal Han ha. Folket til en kommende fyrste skal ødelegge byen og helligdommen. Slutten på det skal komme med en stor flom. Inntil enden skal det være krig, ødeleggelser er fast bestemt.

“Og . . .” Nå, husk, det er slutten på krigen. Vi har det på tavlen her. “Og”, nå begynner vi med noe annet.

I én uke skal Han stadfeste en pakt med de mange. Og i midt i uken gjør Han slutt på slaktoffer og grødeoffer. På avskyelighets vinge skal det komme en som ødelegger. Det skal vare til den fastsatte enden, (det er alt), og skal bli utøst ut over den som ødelegger.

⁴¹ Åh, for en leksjon! Jeg sa til min kone her om dagen: “Jeg lurer på om folket virkelig får tak i det.” Nå, jeg vil at dere skal

forstå det. Ikke . . . Hvis du, vi må være her hele dagen lang, bare bli. Nå vi—vi—vi ønsker å få tak i det. Skjønner? Vi—vi ønsker å vite at det er Sannheten. Og du, hvis du bare kan se det! Og jeg vil spørre, kanskje . . .

⁴² Og så, etterpå, skal jeg la plansjen henge her, og du—du kan tegne det ned etterpå. Kom inn hit i ettermiddag, når du vil, og tegn ned plansjene og så videre. Det vil hjelpe deg å forstå. Det er grunnen til at jeg satte det der, slik at du skulle forstå det.

⁴³ Nå, la oss bare se bitte litt tilbake, slik at vi kan få et grunnlag. Nå, det var . . . Daniel var bekymret for folket sitt, fordi han hadde lest profeten Jeremia, og forsto at Jeremia hadde sagt at de skulle være i fangenskap i sytti år. Og så forsto han at de allerede hadde vært i fangenskap i sekstiåtte år, derfor visste han at tiden var nær. Derfor la han til side alt arbeidet sitt, trakk ned rullegardinene, så og si, for alle sine daglige gjøremål. Rettet ansiktet mot Gud, kledde seg i sekk og aske og gikk inn i faste og bønn, for at han kunne forstå når den tiden ville være. Så finner vi, som jeg har sagt tidligere . . .

(Vil du snu den, over mot *den* veien, bare litt?) Viften, det er bare litt for mye. Den gjør meg hes. Deretter . . . (Takk broder.)

⁴⁴ Nå, som vi finner ut at Daniel, han ønsket denne informasjonen for folket sitt. Og jeg tror, hvis Daniel leste profetene før ham, og hadde fått denne slags forståelse, at han var nær enden, og søkte Gud, for å finne ut hvor nær enden var, da tror jeg at vi har god grunn til, siden vi ser at vi er ved veis ende nå, ikke å kle oss i sekk og aske, men å kaste ut verdens ting og våre bekymringer for dette livet, og søke Gud, for å finne ut hvilken dag i året vi er på, fordi vi ser at vi er ved enden, og slik at Menigheten kan faste og be og være rede. Det er derfor jeg har forsøkt å ta på meg . . . Vet ikke hvordan jeg skal forklare dette, fordi jeg har gått utenom det hver gang og sagt: “Disse Daniels sytti uker”, fordi jeg ikke kunne forstå det. Og det er derfor jeg har tatt det på meg nå, å prøve å forklare det. Og jeg tror, ved hjelp av Herren, kan jeg gjøre det med Hans nåde, å bringe det dit, vise dere hvor nær vi er Herrens Komme.

⁴⁵ Nå, Daniel hadde bare to år igjen. Så finner vi ut, at, mens han var i bønn, skyndte Engelen, Gabriel, seg til ham; og ikke bare forklarte ham når folket hans skulle ut av fangenskapet, men også alt som var bestemt for hans folk, alt som ennå sto igjen for hans folk. Han sa: “Det er ennå sytti uker igjen for jødene.”

⁴⁶ Så finner vi at Han hadde en sekسدobbel hensikt. Og det ene var å fullføre overtredelsen; og—og å gjøre slutt på synd; å gjøre soning for urettferdighet; føre fram en evig rettferdighet; forsegle synet og profetien; og å salve Det Aller Helligste.

⁴⁷ Og sist søndag morgen, tok vi for oss Daniel i sin tilstand der nede, i bønn. Sist søndag kveld ga jeg ut Skriftstedene, slik at

folk kunne lese det når de kom hjem. Leste dere det? Likte dere det? Herlig!

⁴⁸ Nå, den seksfoldige hensikten. Og vi finner ut, at i dette sjette formålet, “å salve Det Aller Helligste”, så ser vi at “Det Aller Helligste” alltid representerer Menigheten, Tabernaklet. Og det siste som skulle gjøres, var å salve Det Aller Helligste, det er Tusenårstabernaklet, som Han vil bo i under Tusenårsriket, som vi vil bo i.

⁴⁹ Nå, i dag, nå nærmer vi oss: “Hva er de sytti ukene?” Og dette er en veldig viktig del, de sytti ukene.

⁵⁰ Nå vet vi at Skriftene ikke kan lyve. De må være Sannhet. Og hvis denne Engelen Gabriel kom og fortalte Daniel at det bare var sytti uker igjen for jødene . . . Nå, vi tenker da en seks dagers . . . eller en syv dagers uke. Men i profetier er det alltid gitt i lignelser.

⁵¹ Og så, ingen tvil om at det ned gjennom tiden har vært hundrevis på hundrevis av mennesker, lærde, dyktige menn, som har prøvd å forklare hva disse sytti ukene var. Og jeg har lest mange av kommentarene deres om det. Og jeg er veldig takknemlig overfor herr Smith, fra Adventistkirken, for hans synspunkter. Jeg er veldig takknemlig overfor Dr. Larkin, for hans synspunkter. Jeg er takknemlig for alle disse store lærde, for deres syn på dette. Og når jeg leser dem, opplyser det meg mye, så jeg kan finne steder som ser riktige ut. Men for å få synspunktene som jeg—jeg tenkte at jeg ønsket å forklare, så søkte jeg gjennom leksikonet, på “tid”, for å finne ut hva “tid” betydde.

⁵² Og vi finner ut her, vi har “tid, tid og en halv tid.” Hva er *tid*? Hva er en *uke*? Nå, det er tre tusen, fire hundre og tretti år siden, siden dette var, siden Gud begynte å handle med jødene; mange, mange år siden. Daniel var *f.Kr.*, og den tiden var 538 *f.Kr.*, 538 år før Kristus, da han talte dette for “tid, tid og en halv tid”. Og, sytti uker, se hvor sytti uker ville føre ham. Ja, han var fremdeles i Babylon, om sytti uker, og likevel fortalte Gud ham at det var all tiden som var bestemt for folket.

⁵³ Nå, menigheten min her vet at gjennom årene har jeg alltid sagt til dere: “Hvis du vil vite hvilken ukedag det er, se på kalenderen. Men hvis du vil vite tiden vi lever i, se på jødene.” Det er den eneste klokken. Gud fastsatte ingen—ingen bestemte tider for hedningene; det var ikke noe bestemt tidsrom. Og det er der jeg tror at mange store forfattere blandet det sammen, og prøvde å bruke dette på jødene og hedningene, fordi Han sa: “Ditt Folk.” Men Han snakket til Daniel, ikke til Menigheten; Daniels folk, jødene. Hvis Han talte til Menigheten, får du ikke det til å samsvare noe sted; du er—du er langt tilbake, selv før Kristi komme. Det ville ha gått ut i alle slags profetiske uker du

ønsket å plassere det i. Det er allerede gått ut. Men han talte til jødene, så derfor er jødene Guds klokke.

⁵⁴ Dere husker her, for ikke lenge siden, da broder Arganbright fra California, visepresidenten for International Full Gospel Business Men's Association, kom hjem til meg og tok med et—et lydbånd; og ikke et lydbånd, men en—en film, som de . . . *Tre minutter til midnatt*. Den ble innspilt under en vitenskapelig undersøkelse. Da jeg så disse jødene komme hjem, tilbake til Jerusalem, gikk jeg ned hit til tabernaklet, og jeg sa: "Det føles som jeg har fått en omvendelse på nytt." Mange av dere husker det. Jeg sa: "Å se disse jødene komme tilbake!"

Jesus sa i Matteus det 24. kapitlet: "Når dere ser fikentreet sette knopper." Dere vet hva dere skal se etter, ser dere, jødene som kommer tilbake!

⁵⁵ Nå har jeg skrevet ned noen kommentarer her. Jeg ønsker å gå inn på dem. Nå, nå skal jeg—jeg ta meg god tid, slik at du også kan skrive dem ned. Nå, alt dette skjer, disse . . . Nå, vi . . . I løpet av tiden vi er inne i nå, alt dette skjer for å . . . Det er jødisk; ikke noe med Menigheten å gjøre i det hele tatt. Alt fra Åpenbaringen det 3. kapitlet, til det 19. har ikke én ting med Menigheten å gjøre. Du kan ikke få det til å komme rett ut. Det er bare ikke der.

⁵⁶ Nå vil jeg forklare hvordan jeg fant dette. Nå, på tavlen, vil mange av dere se at jeg har tegnet ned, delt opp periodene, hvordan det deles inn i tidsrom, så det kunne lages, slik alle kan forstå. Kan dere . . . Du kan ikke se det bakfra, antar jeg, det er for liten skrift. Og det er Beckys håndskrift. Jeg tenkte . . . Og det bildet, jeg hadde ett som var verre enn det. Men, Becky tegnet det, av statuen i Nebukadnesars drøm. Og jeg synes det ser mer ut som en jente, Becky, enn det gjør på en mann. Men uansett, det vil—det vil gi informasjonen, det vi ønsker.

⁵⁷ Nå, hvis vi leser i Bibelen at det er sytti uker bestemt for folket, nå, det . . . har ingenting med Menigheten å gjøre. De sytti ukene har ingenting med Menigheten å gjøre. Hvis du legger merke til her, på plansjen, har jeg menighetstiden mellom disse sytti ukene.

⁵⁸ Vi har det over her. En broder nede i Georgia tegnet det for oss her, mens vi gikk gjennom menighetstidene. Og vi er sikre på at vi kan forstå hva dette betyr. Dette hvite i menigheten her, det betyr at det hele var apostolisk. Og så i den andre menighetstiden hadde de nikolaittenes lære, eller, de hadde nikolaittenes gjerninger; det var ikke blitt en doktrine. Den tredje menighetstiden, ble det en lære. Og i den fjerde menighetstiden, ble det organisert, og det var det romerske pævedømmet. Og i den—den fjerde menighetstiden, var det den mørke tidsalderen.

Merk deg at alt mørket der representerer nikolaisme eller romanisme. Den hvite delen representerer Den Hellige Ånd, Menigheten. Og da det begynte på Paulus' tid, var hele den apostoliske Menigheten fylt med Den Hellige Ånd. Så begynte aristokratene å komme inn. Så forente de seg til slutt og dannet en helt ny kirke ut av det. Og den lille menigheten ble brent og steinet og gitt som mat til løver og alt.

⁵⁹ I reformasjonen kom Luther, litt lysere, ser du. På tiden til Wesley, ble det enda litt lysere. Men i den siste menighetstiden her, den nikolaittiske menighetstiden, det er den tidsalderen vi . . . Ikke nikolaittene, men Laodikea, det er tidsalderen vi lever i. Ser du, det ikke er så mye Lys.

⁶⁰ Noen sa, da de så tegningen av det der oppe: sa, "Skam deg, broder Branham! Denne store opplyste tiden!"

Jeg sa: "Jeg kan forestille meg det, når den er siktet ut, det er ikke engang berettiget, når du tar de ekte, rene av hjertet, født på ny av Ånden." Husk at dette var den eneste menighetstiden som Kristus ble satt på utsiden av Sin Egen menighet, av dem alle. Vi har en flott bekjennelse, men: "Har vi en besittelse?" er det vi snakker om. Er Kristus virkelig i menigheten? Dette vil være veldig i mindretall.

⁶¹ Nå, la oss nå skissere opp Daniels sytti uker. Nå kan jeg gjenta her igjen; Evangeliets forkynnere, hvis dere er uenige i dette, ja vel. De er delt inn i tre perioder, som vi finner ut i Daniel 9. Tre perioder. Først en syv ukers periode; deretter en to og seksti, som er sekstito; og deretter en ukes periode. De er delt inn i tre forskjellige perioder.

⁶² Nå, jeg har delt det inn her på tavlen. Den første perioden; andre perioden; og etter min forståelse, ved Evangeliet, ved Den Hellige Ånd, at, endetiden, vender Gud tilbake til jødene.

⁶³ Nå vet vi, ut fra alle Evangeliene, at Paulus og andre har lært, at Gud vil vende tilbake til jødene igjen. Vel, så, hvis Han skal vende tilbake til jødene igjen, hvordan kan vi anvende det tilbake på Daniels tid? Vi må anvende det på denne siste tidsalderen. Og det er etter at hedningemenigheten har reist, for Han handler med Israel som en nasjon, vi som et individ.

⁶⁴ Nå, jeg har noen notater her som jeg ønsker å lese for dere idet vi går videre. Nå:

. . . ordet om å gjenreise Jerusalem gikk ut . . .

Som var på den 14. mars. Hvis noen av dere ønsker å skrive det ned, på hebraisk vil du se at det heter *N-i-s-a-n*, *Nisan*, som betyr "mars". Kunngjøringen ble gitt på den 14. dagen i mars, 445 f.Kr., gikk kunngjøringen ut om å bygge, gjenreise templet. Dere forstår det, siden dere har lest Skriften. Inntil det ble fullført, tok det førtini år å fullføre templet og byen, å

gjenoppbygge det. Og som Bibelen sier her, Daniel taler, eller Engelen til Daniel, at:

. . . murene, og de skulle bli bygd i vanskelige *tider*.

Og mange av oss husker, at da det ble bygd, hadde de en betongblokk i den ene hånden og et sverd i den andre, for å holde øye med fienden. “Og det ville bli bygd i tider med trengsel.”

⁶⁵ Så, det er der jeg finner det, får dagene mine fra. Så vi har to eller tre forskjellige kalendere. Vi går tilbake til den gamle astronomiske kalenderen, og vi finner ut at i den julianske kalenderen er det tre hundre, sekstifem og en fjerdedel dager i et år. De måler det ved bevegelsen til Sardes og de ulike stjernene, og så videre. De tidfestet det. Nå finner vi at i den romerske kalenderen som vi lever under nå, er det tre hundre og sekstifem dager i løpet av et år, ifølge kalenderen. Men i den kristne, eller profetiske kalender, finner vi at det bare er tre hundre og seksti dager i et år. Nå lurere du kanskje på hvordan denne forvirringen oppstod.

⁶⁶ Nå, dette kan jeg bare si ut ifra meg selv. Jeg tror at før syndflodens ødeleggelse, tilbake i Jobs dager og så videre, at de regnet ut tiden ved stjernene. Og vi forstår, eller før den tid, at verden sto oppreist. Og så på grunn av menneskets synd, ble jorden omstyrtet, og den vippet og vannflommene kom, derfor har vi de store isbreene og så videre, og hele toppen og bunnen av jorden er full av is. Vi vet det. Og jorden er ikke helt rett. Den ligger på skrå. Det rystet den ut av sin posisjon blant månene og stjernene, som de så på, og ble feilplassert da. Eller—eller, du kunne ikke regne ut tiden med den lenger, fordi den står skjevt, ligger vippet bakover. Derfor ville det ikke treffe stjernene på samme tid, fordi den var—den var skjev i forhold til stjernene. Forstår dere? Jeg tror det er slik det er.

⁶⁷ Den ligger bakover, i den tilstanden. Og det viser bare at dette bare er en tidsperiode. Kan dere ikke se det? Gud har ikke ting som er skjeve. Han lar det bare gå på den måten en liten stund. Og jeg tror virkelig at det skjedde.

Og det er i disse siste tider at Gud vil åpenbare disse hemmelighetene for Menigheten. Han har ikke gjort det før. Og grunnen til at Han ikke har gjort det, er å holde Menigheten våkende og bedende hele tiden, uten å vite når det kom. Men dere husker, i Daniel 12, sa Han: “De vise skal forstå i den siste, i denne siste tid.” Skjøner? Det er gitt ham.

⁶⁸ Visdommens Ånd kommer inn i Menigheten for å gjøre kjent for Menigheten, ved Den Hellige Ånds åpenbaring, bringer Menigheten inn og åpenbarer hvilken tid vi lever i. Akkurat som Gabriel kom til—til Daniel, kommer Den Hellige Ånd til Menigheten i den siste tid, for å åpenbare disse store, dype, skjulte tingene. Forstår dere nå?

69 Nå, det ville eliminere det astronomiske året eller det julianske året, kalenderen, ser dere, frimureråret, fordi jorden er på skrå. Det lærte vi alle på skolen. Den er ute av stilling, derfor er ikke stjernene på linje med jorden samtidig. Derfor er den romerske kalenderen feil også, fordi du ikke kan sette sammen dagene. Det er bare mange ting jeg kunne si her. At vi finner ut, og naturen selv lærer oss at det bare er nøyaktig tretti dager i året.

70 La oss nå ta Åpenbaringen, hvor vi må gå over hit til tiden for de to profetene. Bibelen sier: "De profeterte i ett tusen, to hundre og seksti dager." Nå, hvis du tar astronomikalenderen, ville det garantert være langt fra å være tre og et halvt år. Og hvis du tar den romerske kalenderen som vi har i dag, ville det være langt unna. Men tar du den profetiske kalenderen, og det er nøyaktig ett tusen, to hundre og seksti dager, med tretti dager til måneden. Skjønner?

71 Vi har tretti dager i noen måneder, trettien i neste, tjuette i noen. Ser dere, vi har rotet det helt til. Men med Gud spretter det ikke opp og ned, fram og tilbake. Med Ham er det alltid det samme. Ja, sir. Nøyaktig det samme, tretti dager i en måned; ikke trettien, så tretti, noe annet. Skjønner? Men alt dette ble gjort etter Guds store forsyn, for å holde Menigheten våkende og bedende, vær rede, la klærne dine bli rensket i Lammets Blod. Men, åh, i disse siste tider, lovet Han! Hm-hmh. Nå ser vi hvor vi lever. Husk nå, hensikten, den eneste hensikten, er å gjøre dette.

72 Nå, hvis det var syv . . . Se, det er nøyaktig førtini dager . . . førtini år, rettere sagt, i perioden for byggingen av templet. De syv, er syv profetiske uker, syv uker, fordi det er syv uker avsatt til templet, til å gjenoppbygge templet. Og det ble bygd på nøyaktig førtini år. Nå har vi betydningen for tiden av uker, For hvis Bibelen sier, Engelen sa, at det tok syv uker før templet ble bygd. Og det tok nøyaktig førtini år å bygge templet, fra—fra 14. mars til 5—538 f.Kr. Til templet var bygd opp igjen, og gatene var bygd opp igjen, nøyaktig førtini år. Så hva får vi? Hva får vi? For hvis syv uker betyr førtini år, så tilsvarer én uke syv år. Og syv ganger syv er førtini. Det er helt riktig. Slik er det.

73 Så nå er det ikke mer å gjette på. Vi vet nå at hver uke betydde syv år. Har dere forstått det? La oss si det sammen: "En uke tilsvarer syv år." Nå vet vi at vi har forstått det. En uke tilsvarer syv år.

74 Her er vi, akkurat her, den første uken. Førtini år til gjenoppbyggingen av templet. Nå, denne øverste linjen her representerer den jødiske nasjonen ettersom den passerer. Dette er bare tid. Og når den går ned her, går den ut av den jødiske nasjonen, inn i hedningenes tid. Så går den opp igjen og tar igjen Israel og går videre.

⁷⁵ Nå, hedninger ble ikke tildelt noen bestemt tid. Sa bare: “Hedningenes tid.” Og vi ser, at selv ikke Jesus satte en tid for dem. For vi finner ut her, i Lukas 21,24, Han sa: “De skal tråkke ned Jerusalems murer inntil hedningene . . .” La meg sitere det. Jeg siterer det bare etter hukommelsen. La meg lese det, for det vil være på lydband her, og vi vil være sikre på å få det riktig. Ja vel, hvis dere vil gå med meg til det, i Lukas 21,24. Jeg studerte det tydelig og så godt jeg kunne.

De skal falle for sverdets egg og bli bortført . . .

Hvem snakker Han om? Jøder. Det var ødeleggelsen av templet, i år 70 e.Kr.

. . . og de skal bli bortført som fanger til alle folkeslag . . .

Husk nå, ikke bare nede i Babylon, ikke bare borte i Roma, men til “alle nasjoner”. Det er der jødene er i dag, “alle nasjoner.”

. . . og Jerusalem skal være nedtrampet av hedningene inntil hedningefolkenes tid er oppfylt.

⁷⁶ Så, det er en avsatt tid, men ingen vet når det blir. Skjønner? Det er et mysterium, ser du, hedningens tid. Men, jøder . . . Så vi kan ikke vite hva klokken er ved hva Menigheten, om Den er frafallen eller om Den går fremover, eller hva Den gjør. Du kan ikke vite det ved det. Men, se på jødene, der er tidskalenderen. Ser du det? Gud fastsatte en nøyaktig dag, og time og tid for dem, men Han gjorde ikke det med hedningene. Han gjorde det med jødene, så la oss se på jødene, så vil vi se hvor vi er.

⁷⁷ Nå, nå, de syv ukene var førtini år. Vi har det klart nå, at en uke er—en uke er syv år; en uke, syv år.

⁷⁸ Nå er vi fortalt: “Fra ordet går ut . . .” Nå, det er her vanskeligheten kommer. Nå er vi fortalt:

. . . fra ordet går ut om å gjenreise byen for Messias (og Messias var Kristus, selvfølgelig) skal det være syv uker og sekstito uker. (som blir sekstini uker) . . .

Skjønner? Ja vel. Og syv ganger sekstini blir fire hundre og åttititre år. Nå, får du skrevet det ned? Hvis dere vil at jeg skal gå gjennom det igjen, gjør jeg gjerne det.

⁷⁹ Nå er vi fortalt: “Fra ordet å om gjenreise byen går ut, for Messias, skal det være syv”, (syv, det er det første—første, rett her) “syv uker og sekstito”, utgjør, sekstito og syv er sekstini, sekstini uker. Syv ganger sekstini ville bli fire hundre og åttititre år. Derfor, inntil Messias . . . Nå kommer vi opp til denne delen her. Inntil Messias, må det være fire hundre og åttititre år, fire hundre og åttititre år.

⁸⁰ Nå, nå, Jesus, Messias, red inn i byen Jerusalem, triumferende, på ryggen til et hvitt muldyr, på palmesøndag,

2. april, år 30 e.Kr. Jesus red inn i Jerusalem på palmesøndag, år 30, e.Kr. Og nå, nå, fra 445 f.Kr., til 30 e.Kr., er det nøyaktig fire hundre og syttifire år.

⁸¹ Men, som vi allerede har sett, at de sekstini ukene utgjør fire hundre og åttititre år. Nå, det er der problemet kommer, akkurat der. Skjønner? Vi har bare, med markeringen av Bibelen her, tid, bare fire hundre og syttifire år. Og faktisk er det fire hundre og åttititre år, en forskjell på åtte år.

⁸² Nå, Gud kan ikke få det til å bli feil. Hvis Han sa det ville være så mange dager, så er det så mange dager. Hvis Han sier at det er så mye, er det så mye. Så hva skal vi gjøre? Nå, 475 f.Kr. til 30 e.Kr., er julienske eller astronomiske år, som er tre hundre og sekstifem og en kvart dag i—i hvert. Men når vi reduserer disse dagene til vår profetiske kalender . . .

⁸³ La meg nå stoppe her bare et øyeblikk. Så du kan vite uten en skygge av tvil, at jeg ikke bare ville tatt det ene stedet. Jeg kan ta det gjennom hele Skriften og bevise for deg at syv dager er de syv, en uke er—er syv år, i Bibelen. Jeg gjorde det nettopp her, i Åpenbaringen, det 13. kapitlet, eller 11. kapitlet og det tredje verset. Disse profetene vil profetere ett tusen, to hundre og tretti dager, som er midt i den siste uken til jødene, så blir de avskåret og Harmageddon setter inn. Så hvis det er slik, er det der igjen, nøyaktig tretti dager i en måned. Skjønner? Da er det—er det ikke trettien dager og tjuette dager, og så videre. Det er nøyaktig tretti dager i en måned, hver gang.

⁸⁴ Vår profetiske kalender fører oss til tre hundre og seksti dager, slik vi bruker den nå i Skriften. Vi har nøyaktig fire hundre og åttititre. Der er det, fire hundre og åttititre. Her har vi nøyaktig bevis på profetien, nøyaktig sannheten. For, fra ordet om å bygge templet gikk ut, inntil ødeleggelsen, da de forkastet Kristus og drepte Ham i 33 e.Kr., da Kristus ble drept, er nøyaktig fire hundre og åttititre år.

Nå, fra ordet om gjenoppbygge Jerusalem gikk ut, var det fastsatt syv uker, som betydde førtini år. Og det tok nøyaktig førtini år. Vel, fra gjenoppbyggingen av templet til Messias, var det fire hundre og trettiåtte år. Så, fire hundre og tre- . . . fire hundre og trettifire år. Og fire hundre og trettifire (pluss), førtini, blir nøyaktig fire hundre og åttititre år. Det stemte på en prikk, nøyaktig på dagen, fra dag til dag. Amen! Slik er det.

⁸⁵ “Messias, Fyrsten, skal komme.” Skjønner? Syv ganger sekstini er fire hundre og tre- . . . og—og åttifire år. Nøyaktig, det stemmer på en prikk. Så derfor forstår vi fullkomment, vi forstår nøyaktig, at det Skriftstedet er riktig. Her er det. Men, du skjønner, alle disse . . .

⁸⁶ Da Gud hadde den antediluvianske verden og ødela den med vann, og endret den astronomiske datoen; og lot så romerne

komme inn og innføre kalenderen sin, som den treffer og hopper, og så videre. Og jeg antar at, selv i leksikonet der jeg har lest . . .

⁸⁷ Si meg, forresten, broder Kenny Collins, er han i bygningen denne morgenen, Kenneth Collins? Vet du da du sendte meg den store mengden med leksikon? Husker du det? Du sendte nesten en full lastebil til meg, med det. Jeg tenkte: "Hva i all verden skal en grønnskolling som meg gjøre med alt dette?" Du vet, Herren ledet deg, Kenny. Det var der jeg fikk informasjonen, rett fra det gamle leksikonet, "tid", og jeg studerte. Og Becky bruker dem på skolen. Jeg fikk dem ned på arbeidsrommet mitt, nede på rommet mitt nede. Og vi gikk ned dit og fant det, og vi slo det opp der, og fant det, nøyaktig, gjennom alle kalenderne og tider som noen gang har vært. Skjønner? Så, vi fant det.

⁸⁸ Der er det, nøyaktig, fire hundre og åttititre år. Fra ordet gikk ut om å gjenoppbygge—å gjenoppbygge bygningen, til tiden da Fyrsten Messias ble forkastet, gikk det nøyaktig fire hundre og åttititre år, etter kalenderen.

⁸⁹ Nå, ser du, vi bruker den samme kalenderen her borte. For hvis Gud brukte denne kalenderen her, så må Han bruke den resten av tiden gjennom Bibelen. Er det riktig? Gud forandrer Seg ikke. Så hvis syv uker var førtini år, er syv uker igjen førtini år. En uke er syv år, ser du, så det gjør det helt perfekt. Og hvis det stemte nøyaktig på en prikk der, vil det stemme nøyaktig på en prikk igjen. Amen! Åh, du! Det gjør meg begeistret. Åh, jeg—jeg—jeg elsker, jeg elsker å vite hva jeg snakker om. Jeg—jeg—jeg elsker det.

Fordi, som den gamle karen sa, der nede i Kentucky, sa til meg: "Jeg liker å høre noen snakke, som vet hva de snakker om."

Jeg sa: "Jeg også."

Han sa: "Det er det som er feilen med dere predikanter, dere vet ikke hva dere snakker om."

⁹⁰ "Vel", sa jeg, "jeg setter pris på komplimentet ditt, men det er noen ting vi vet hva vi snakker om." Hm-hmh. Det er riktig. Jeg vet at jeg er født på ny. Jeg vet at jeg har gått over fra døden til Livet. Jeg vet at det er en Gud, fordi jeg har snakket med Ham.

Jeg har fått Ham til å tale gjennom meg og snakke med meg og snakke med andre og fortelle meg om andre. Og jeg vet at Han er Gud. Det er riktig. Han var så vennlig at Han kom ned og lot meg bli fotografert sammen med Ham, som den vitenskapelige verden ikke kan benekte. Og jeg slo opp i Skriften og så at det er nøyaktig oppfyllelsen av denne menighetstiden, nøyaktig hva som skjer, så jeg vet at vi er her. Amen.

⁹¹ Nå er vi kanskje ikke utdannet. Vi er kanskje ikke pompøse mennesker og slikt som det. Vi er kanskje ikke høytstående mennesker, men vi kjenner Gud. Vi kjenner Ham fordi det er en

Hellig Ånd, ser dere, og det samsvarer med Ord-for-Ord gjennom Skriften, derfor vet vi at det er sant. Vi lever i de siste tider.

⁹² Nå, der, husk nå at dette profetiske året, på tre hundre og seksti dager i året. Se på alt annet. Naturen, hvis noen av dere kan forstå, selv for kvinnene og slikt. Skjønner? Tretti, tretti dager, bare se det—det er . . . Hele naturen er satt opp slik. Skjønner? Ikke trettien, tretti, tjueåtte eller noe. Det er nøyaktig tretti dager. For hvert år er det den profetiske kalenderen, nøyaktig fire hundre og åttitre dager.

⁹³ Her har vi det nøyaktige beviset på profetien, fire hundre og—og førtifem år før, var helt riktig. Nå, alt det som ble profetert skulle skje. Og de sytti ukene skjedde ikke da, så det gjenstår for de siste tider nå.

⁹⁴ Nå, mine pinsebrødre, nå, mine Jehovas Vitner-brødre, skjønner dere? Vet dere hvor de hundre og førtifire tusen dukket opp? Vet dere hvor alle de store miraklene i Åpenbaringen dukket opp? Over i den jødiske tidsalder, ikke i vår. Det er ikke nevnt noe om det, bare Menigheten som gjør Seg klar og reiser. Ja visst, med Guds kraft gjør vi mirakler og storverk. Vi vet det. Men det virkelige var her for jødene; Jeg mener, den virkelige, virksomme kraften, som virker mirakler. De fire . . .

⁹⁵ De hundre og førtifire tusen kommer ikke til syne der. De er over . . . De vises ikke i det tredje kapitlet. De er over i Skriftene, lenger frem. Og nå ser vi at alt dette skulle finne sted, var over i denne tiden av den syttiende uken, den siste uken. Nå, hvis de allerede har hatt sekstini uker, og levd det nøyaktig slik Gud sa de gjorde, og det skjedde nøyaktig slik Gud sa det ville gjøre, da er det enda en uke lovet for jødene. Nå, brødre, bare gjør dere klar. Skjønner? Skjønner? Hør hvor nære vi er. Førrige uke, syv, det syvende året.

⁹⁶ Nå, forstår alle så langt, hvis du gjør det? Alle som forstår så langt, at det er nøyaktig Sannheten. Det er Bibelen. Det er de profetiske årene.

⁹⁷ Nå har vi kommet opp, og vi har fulgt det opp hit til forkastelsen av Messias, ser dere, fra . . . til forkastelsen av Messias, den siste uken.

⁹⁸ Nå vil jeg stoppe her bare et øyeblikk og forklare dette. For, da de forkastet Messias, var da de selvfølgelig forkastet Jesus som Frelser og korsfestet Ham. Husk her hva Bibelen sier: "Og Han skal utryddes, men ikke for Seg Selv, Messias, Fyrsten." Bare tenk hvor nøyaktig profetien traff. Jeg vil at du skal få dette inn i hodet. At, hvis den profetien traff nøyaktig på datoen, nøyaktig på klokkeslettet, og nøyaktig slik den sa den ville, vil denne andre syvende, denne ene syvende uken som gjenstår, disse syv årene, rettere sagt, (syv dager: syv år), oppfylles nøyaktig i henhold til Skriften.

⁹⁹ Husk nå, Han ble utryddet, Messias. Jøder, Gud sluttet å handle med dem. De gikk ikke lenger. Så ble de spredt av Romerriket. Og så, hvis du legger merke til på plansjen min her, jeg vil at du skal få tak i dette nå og tegne det. Legger du merke til her hvor jeg har korset? Det var der de forkastet. Men tiden strakte seg bare litt lenger ut på den, ser dere. Hvorfor? Tretti, førti, femti, seksti, sytti. Førti år senere ødela Titus, den romerske generalen, Israel, Jerusalem og spredte folket til hele verden. Ser du, Titus, førti år senere. Så faktisk forlenget den jødiske tiden seg til hele . . .

¹⁰⁰ Gud handlet ikke med dem. Han handlet bare med dem til de forkastet Kristus. Da de korsfestet Kristus, ropte de: "La Hans Blod være over oss og våre barn", og det har vært slik siden da. Men før de ble spredt . . . Lytt! Åh, broder! Før de ble spredt til hele verden, tok det Gud omtrent førti år å rive ned templet og spre dem ut til hele verden. Men Gud handlet ikke med dem lenger. Gud handlet ikke med dem lenger.

Han begynte å handle med hedningene. Vet dere det, forstår dere det nå? Nå, her starter vi i menighetstidene, hedningenes tid, Gud er borte fra jødene.

¹⁰¹ Nå, min misjonærbroder, det var til—til—til jødene, en dyrebare, kjær broder her et sted. Det er her jeg vil at du skal oppfatte og forstå. Ser du, Gud sluttet å handle med jødene akkurat der, fordi Gud alltid handler med Israel som en nasjon. Vi vet alle at Israel er en nasjon. Hedninger er et folk, og Han måtte ta et folk ut fra hedningene, for Sitt Navn. Vi kommer til det om noen minutter.

¹⁰² Men nå, i disse syv menighetstidene som vi har gått gjennom, i hedningenes tid, fra Kristi korsfestelse til slutten av menighetstidene. Nå har vi sett det. Vi har vært gjennom det, fra ende til annen. Nå kommer vi til et sted hvor vi kan berøre dette, gå inn i de Syv Segl, Syv Skåler, Syv Basuner og alt det der, og få et overblikk; alt som har med jødene å gjøre, og Guds dom over menneskene på jorden. Og resten . . .

¹⁰³ Husk, i denne store forfølgelsestiden er det millioner av hedninger som vil dø i den. Den forkastede bruden, levningen av kvinnens ætt, døende jomfruen, hun går rett gjennom den. Det er—det er like klart som disse sytti ukene; like klart. Og de vil gå gjennom det. Så hvis du ikke har Den Hellige Ånd, bør du komme til Den så raskt du kan. Vi er i endetiden.

¹⁰⁴ Legg nå merke til, syv menighetstider. Nå trenger jeg ikke å gå gjennom dem, for vi har dem på lydbånd, og de blir trykt i bøker og alt mulig. At, det var tiden da Gud aldri sa at det ville være så mange dager, så mange timer eller så mange år; Han sa ikke noe. Han sa: "Inntil hedningenes tidshusholdning er fullført." Sa: "Inntil!" Murene ville være nedtråkket inntil Gud slutter å handle med hedningene.

¹⁰⁵ Nå, vi finner ut at gjennom disse tidsaldrene, hadde den Hellige Ånd kommet inn. Og så begynte Gud, tilbake i begynnelsen, å fortelle da, ved forkastelsen av Kristus, viste Gud Johannes nøyaktig hva som ville skje under hedningenes regjeringstid. Nå, ser du, vi har ikke noen avgrenset tid, som jødene, men vi har et tegn. Vi har en—vi har en veiviser. Vel, Gud gjorde med jødene akkurat det Han sa Han ville gjøre i løpet av de sekstini årene, eller, det var fire hundre og åttitre år, men sekstini uker. Og én uke igjen, én uke er ennå bestemt.

¹⁰⁶ Nå kan vi ikke anvende det *her*, fordi dette er hedningene, Menigheten. Nå, hvor mange forstår det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, dette er Åpenbaringen, som begynner med det første kapitlet, til det tredje kapitlet tar oss over til Laodikea. Nå ser vi nøyaktig hvordan det var hele Menigheten, selve Menighetens verden. Gud inkluderte ikke synderen, han bare . . . med mindre han ønsker å bli frelst. Men Menighetens verden var helt hvit; så kom nikolaittene som ønsket å danne en organisasjon. De geistlige kom inn i det. Dette var i Nikea, Roma, da de hadde Kirkemøtet i Nikea. Og hva gjorde de? De organiserte menigheten, så begynte de å forfølge de kristne. Så, i den neste menighetstiden, var nesten kristendommen utslettet, i form av dåpen til Den Hellige Ånd.

¹⁰⁷ Men så, for at dere skal vite, at jeg gikk tilbake og fant historien, *Nikeafedrene*, og de *Før-Nikenske Fedrene*, og hele kirkehistorien og det eldste manuskriptet jeg kunne finne, og hver og en av dem beviste for dere at Menigheten som Gud snakket om ikke var den organiserte katolske kirke eller noen annen organisasjon. Gud snakket om, og alle de store stjernene i tidsalderen, var menn som underviste Den Hellige Ånds dåp, dåpen i Jesu Kristi Navn, og Guds Ånds komme og—og tungetale og tydning av tunger, og helbredelse og mirakler og tegn. Det er det Gud gir. Han kan ikke ombestemme Seg, si: “Vel, dette er Min idé om en Menighet, den apostoliske Menigheten; nå er ideen Min en kirke med høye geistlige.” Gud forandrer Seg ikke! Det er fremdeles Den Hellige Ånd.

¹⁰⁸ Og vi ser og bringer det, da, når vi ser Guds natur og hva Han . . . og bringer så Hans Skrift ut. Og tar så historien som viser at det stemmer på en prikk; nøyaktig på datoen, på tidspunktet, alt som Gud sa gjennom Johannes, ville skje, det skjedde med hedningenes tidsalder.

¹⁰⁹ Nå befinner vi oss, utover enhver skygge av tvil, i Laodikea Menighetstid. Vi vet at vi er det. Vi kom gjennom Luthers Menighetstid; vi kom gjennom Wesleys Menighetstid; nå er vi i Laodikea Menighetstid, den siste menighetstiden. Og vi innser at hver og en av disse menighetene hadde en budbærer. Det ser vi. De syv stjernene i hånden Hans, som var Syv Ånder som gikk ut foran Gud. Hver og en hadde en budbærer. Og vi kommer ned, og vi finner ut, ved Bibelen, hva slags natur denne budbæreren ville

være, hva naturen til denne budbæreren ville være. Og vi velger ut mannen i historien som hadde den naturen. Og så når vi finner den mannen i historien, som hadde den naturen, så oppdager vi at han var budbæreren til den menighetstiden. Så finner vi ut hvilken Ånd, og hva den mannen gjorde. Og vi finner ut at han var en Hellig Ånds-fylt troende, sankt Irenaeus, og alle de andre, og—og sankt Columba, og alle de mennene som var fylt med Ånden. Og vi vet at, ved Skriften, at den slags Ånd skulle være på den slags mann for den samme tiden. Der er det, så det kan ikke være feil. Amen! Ære til Gud! Det bare . . .

¹¹⁰ Jeg vet ikke, broder. Det gjør mer med meg enn noe annet jeg vet om, ser du, fordi det er Guds Ord Selv som taler. Når jeg hører Gud si noe, sier jeg: “Amen! Det er sant. Det er riktig.” Skjønner? Det avgjør saken. Alt er over. “Gud sa det.” Det, det avgjør saken.

Vel, Gud sa at det ville skje på den måten, og vi fant det i historien og ved Skriften. Vi leste om denne menighetstiden, hva den ville gjøre, hva som ville finne sted, hva slags budbærer det var til den menighetstiden. “Til—til engelen for menigheten i Laodikea. Til engelen for menigheten i Sardes, Tyatira”, alle disse forskjellige. Og vi går tilbake i historien og finner ut budbæreren til den menigheten, og vi fant ut hvem det var. Så tegnet vi det ned, satte navnene deres under, og der er de. Ser du, vi vet at det stemte på en prikk.

¹¹¹ Nå, og vi vet at Gud var, alltid var og alltid har vært imot organisert religion. Ja, sir. Han sa det. “Nikolaittene, som Jeg hater!” *Niko* betyr “beseire lekfolket”. *Lekfolk* er, lekfolket er, “menigheten, legemet.” *Niko* betyr “å beseire, overvinne”, med andre ord, “lage en hellig mann, noen over den andre.”

Vi er alle barn. Vi har én Konge, det er Gud. Vi har én Hellig En, og det er Gud. Amen! Og Han er midt iblant oss, i form av Den Hellige Ånd. Det er den Hellige Ene.

¹¹² Nå, vi har kommet dit at vi er helt sikre på at etter den—den jødiske tidsalderen, har vi disse sekstini ukene nøyaktig, etter historien, etter kalenderen, etter Guds profetiske år, som bringer historien til den profetiske kalenderen, fra Det gamle testamente over til Det nye, og viser at det er nøyaktig det samme. Skjønner?

Nå har vi hedningemenigheten fra begynnelsen, ned til den siste tid, og vi vet at vi lever i den siste tid. Amen! Forstår dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, hvis vi lever i denne siste tid, på slutten av denne tidsalderen, hvor er vi da?

¹¹³ Legg merke til, helt tilbake her, ser du denne linjen som er tegnet bak *her*, hvor Gud handlet med jødene . . . Eller, ikke handlet med jødene, det tok Ham lang tid å få dem. Det tok Ham førti år å få dem i den tilstanden hvor Han kunne spre dem, til alle nasjonene. Over det hele, i hedningenes tid, måtte Han få dem i rett tilstand før Han kunne la Sitt Ord skje. Ser dere

hva jeg mener? Alle som forstår det, si: "Amen!" [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ser dere, jeg vil være sikker på at dere får tak i det.

¹¹⁴ Nå, hva har skjedd? Se opp over toppen av denne siste menighetstiden. Ser dere denne lille forlengelsen? Hedningenes tid er i ferd med å avsluttes. Og i de siste førti årene har jødene vendt tilbake til Jerusalem, tilbake til hjemlandet. Halleluja! Ser du hvor vi er? Det tok førti år, fra Messias ble utryddet, til Titus ødela templet og spredte jødene. Det har gått førti år til, hvor Gud har forherdet hjertet til alle slags Faraouer overalt og drevet jødene tilbake til sitt hjemland. Men i dag er de tilbake i hjemlandet igjen, og Menigheten er ved slutten. Amen! Åh, jeg—jeg—jeg prøver bare å lese; jeg kan ikke.

¹¹⁵ Legg merke til at jødene er i hjemlandet sitt og har reist tilbake. Hvis du får tak i *Decline Of the World's War*, bind to, da general Allenby, etter første verdenskrig, fløy over Jerusalem og erobret det og tok over Jerusalem. Og de kristne mennene marsjerte i Jerusalem med hatten av. Og Allenby overga seg uten engang å avfyre et skudd, eller—eller, de overga seg til Allenby, tyrkerne. Og etter det, begynte Gud å forherde Mussolinis hjerte, Hitlers hjerte, Stalins hjerte, hjertene til menn over hele landet, som hater jødene.

¹¹⁶ Og så landet de kjempestore fuglene, som kalles Eastern Airlines, eller Pan American Airlines, eller, hva enn det var, jeg tror det ble kalt TWA, det var i magasinet, magasinet *Life*, tror jeg det var, *Look* eller *Life*, jeg tror det var *Life*, bare de siste tre eller fire årene, og Gud har drevet jødene tilbake til hjemlandet sitt, som de har vært borte fra i to tusen år, mens hedningene gjorde seg klare. Og nå har hedningene satt Kristus på utsiden av menigheten, ifølge Åpenbaringen, det tredje kapitlet. Han kan ikke engang komme tilbake til menigheten Sin. Det er ikke noe sted for Ham å gå. Han er forkastet.

¹¹⁷ Og det er tid for Bortrykkelsen. Alle de gjenløste *her*, disse små prikkene som dette, er de hellige som oppstår i oppstandelsen. Du skjønner, vi møtes alle sammen rett *her*. Bibelen sier: "Vi som lever og blir igjen til Herrens gjenkomst, skal på ingen måte hindre eller komme i veien for de som er innsovnet." Helt fra *her*, *her* og *her*.

¹¹⁸ Hvordan, pinsebror, hvordan kan du la det gjelde bare for dem her i Laodikea Menighetstid?

De—de sover gjennom hver og en av disse tidsaldrene, og venter. "Og vi som er i live, den lille, gjenværende gruppen her borte, forblir i live til . . . Herrens komme skal ikke hindre dem som sover; For Guds basun skal lyde, og de døde i Kristus skal først oppstå; og vi skal bli rykket opp sammen med dem", amen, "med dem," *her* er vi, møtes rett *her*, "for å møte Herren i luften". Og der er du. Hvor er vi? Akkurat *her*. Hvor ble Messias utryddet?

Nøyaktig der Ordet sa. Hvor vil den syttiende uken begynne? Akkurat etter at denne Menigheten er avskåret. Så vender Gud tilbake til jødene.

¹¹⁹ Husker du ikke? Det er så snart Menigheten reiser. Menigheten reiser, så er det jødenes tur, kommer inn. Men først, det neste som skal skje, er ikke en mektig nasjonal—nasjonal vekkelse blant hedningene. Det neste som skal skje, er Guds Rikes komme, Kristi Komme.

¹²⁰ Nå, hvis du ønsket det, kunne vi gå tilbake hit nå til Daniel det 2. kapitlet, 34. vers og 35. vers. Og da Daniel ble gitt . . . 2. kapittel, 34 og 35, da Daniel hadde fått synet om at hans folks dager var forbi, og for en bestemt tid, og han så hedningene komme inn, og så synet av denne enorme steinen her, eller, denne store, store statuen, som hadde et hode av gull og bryst av sølv (Se nå, det blir vanskeligere, sølv til gull.), neste lår av jern, eller, lår av bronse, og deretter jernføtter og ben, men tærne, var ti tær, og de tærne var jern og leire, og han sa: “Slik som du så at jernet ikke ville blandes med leire, vil disse rikene ikke blande seg med hverandre, men de skal blande seg med hverandre ved giftermål, for å prøve å bryte den andres makt.” Skjønner?

¹²¹ Nå, hva skjedde, hodet av gull var Nebukadnesar, slik han tydet det. Sa: “En annen konge skal komme og være ringere enn deg”, som var Darius, media-perserne, som overtok hedningenes rike. Hva var det neste som kom, etter media-perserne? Grekerne, Alexander den store, og så videre; grekerne overtok det riket. Så hva overtok det fra grekerne? Romerne. Og hvem har styrt hedningenes verden siden den gang? Romerne! Romerne, nå, det var jern.

¹²² Legg så merke til, Roma eksisterer til slutten, fordi det gikk til enden av tærne. Og han så gjørme, leire; og det er mennesker, det vi er laget av. Og jern, Romas styrke, spredte seg ut i hver eneste av disse nasjonene. Og Roma har styrke i hver nasjon under Himmelen.

¹²³ Det er én mann i verden som kan stoppe en krig eller begynne en krig, uten . . . ved å si ett ord. Det er paven. Hva om han sa: “Ingen katolikk må ta til våpen.” Det avgjør saken, broder, si hva du vil. Den største delen av verden, av kristenheten, er katolsk. Skjønner? Greit. La ham si ett ord, det er det som gjelder.

¹²⁴ Akkurat som de sa her borte: “Hvem . . .” Vi kommer inn på det senere. “Hvem er i stand til å stride mot dyret? Hvem kan snakke som ham? Hvem kan gjøre det? Så la oss lage et bilde av dyret.” Det er forbundet av kirker, “lage et dyr som det”. Skjønner? Forener denominasjonene sammen, som de allerede har gjort. Åh, vi er helt ved enden. Så enkelt er det, venn. Vi er her ved enden. Skjønner? “La oss lage et bilde av dyret”, noe som ligner det. Et bilde er at noe som ser ut som noe. Skjønner? Nå er vi i endetiden.

¹²⁵ Legg nå merke til her, på slutten av denne tidsalderen. Nå, Daniel, i det andre kapitlet, og det 34. og 35. verset—verset, så han på denne statuen med stor oppmerksomhet. Og han så på den til en Stein ble revet løs fra fjellet, uten hender, og Den rullet ned og slo statuen på føttene, og knuste dem. Nå, Den traff ikke på hodet, nå. Traff på føttene; det var endetiden, de ti tærne.

¹²⁶ La du merke til, akkurat her, rett før herr Eisenhower gikk ut, den siste protestanten i . . . i Amerika, som—som president, og jeg tviler på at det vil bli en til. Men—men når . . . bare for å vise at, bare folk ville våkne. Da han møtte, var det . . . Det siste møte som (de) han hadde med Russland, var det fem østlige, kommunistiske land representert, fem vestlige land. Herr Khrusjtsjov var lederen for de østlige landene. Herr Eisenhower var lederen for de vestlige landene. Og Khrusjtsjov, slik jeg forstår og har blitt fortalt, betyr *Khrusjtsjov* på russisk språk “leire”. Og *Eisenhower* betyr “jern”, på engelsk. Der er din jern og leire, vil ikke blandes. Og han dro av seg skoene og slo i bordet med den, og alt. Det vil ikke blande seg.

¹²⁷ Men det var i disse imperienes dager at Klippen, Steinen som ble hugget ut av fjellet, uten hender, slo statuen på føttene. Nå: “Skåret ut av et fjell.” Må ha vært et fjell av stein. Det ble skåret ut av fjellet av stein. Nå, la du merke til det?

¹²⁸ Nå, forkynnerbrødre, og brødre og søstre, over hele verden. Så vidt jeg forstår, den første Bibelen som ble skrevet, skrev Gud på himmelen, for de må se opp og se at det er en—en Gud i Himmelen, at Gud er over dem. Og hvis du legger merke til i dyrekretsen . . . Nå må ingen av dere gå . . . Hold deg rett til denne Bibelen her. Skjønner? Men dyrekretsen, det som starter først i dyrekretsen, som jeg forstår, er jomfruen; det siste i dyrekretsen er Løven Leo. Det er Kristi første Komme, gjennom jomfruen; det andre Kommet, er Løven av Judas stamme. Skjønner? Så har vi kreftens tidsalder, og også ned gjennom dyrekretsen.

¹²⁹ Nå, vi finner ut at det var skrevet en til, eller plassert en til, og det var pyramidene. La du merke til i pyramidene, hvordan det startet, bredt på bunnen, som et fjell, lagd av fast fjell, gikk helt opp til det kom til toppen? Men det ble aldri satt en toppsten på pyramidene, den store pyramidene der i Egypt. Ta ut din . . . Hvis du har en dollarseddel i lommen, ta frem en dollarseddel og se på den. Og du finner her det amerikanske seglet på den ene siden, og på den andre siden har den pyramidene nederst. Og over pyramidene, toppstenen, men det er et stort øye. Og den kalles, nederst på denne pyramidene: “Det store seglet.” Hvorfor er ikke den amerikanske ørnen det store seglet? Det er et Guds segl. Husk, vi pleide å synge en liten sang:

Langs hele veien til sjelens sanne bolig,
Er det et Øye som våker over deg;

Hvert skritt du tar, er dette store Øyet våkent,
Det er et Øye som våker over deg.

Det er riktig. Husker dere, da vi pleide å ha et lite—et lite jubileum? Da sa vi:

Hvis du stjeler og jukser og lyver, og du vitner
i kirken,
er det et Øye som ser etter deg.

¹³⁰ Nå, det store seglet. Nå vet vi, og jeg forstår det ikke, målingen av pyramiden. Men jeg har nettopp fortalt dere i det siste, i noen av disse pågående undervisningene, for at dere skal se at alt går hånd i hånd.

¹³¹ Nå, pyramiden startet, for å representere Menigheten, bred nederst. Og etter som den kommer nærmere toppen, begynner den å komme mer inn i en—en traktform.

¹³² Nå finner vi ut at den når helt opp til toppen av toppen, og de fullførte den aldri. Hvorfor? Hvorfor? Jeg lurer på hvorfor! Fordi Bibelen sier at Toppstenen ble forkastet. De ble forkastet.

¹³³ Se nå, menighetstiden . . . Hør nøye nå. Ikke gå glipp av dette. Menighetstiden har kommet fra begynnelsen av reformasjonen, Luther, tilbake i tiden der grunnstenene ble lagt, som er apostlenes lære. Så finner vi ut, ettersom tiden gikk, fra en tidsalder til en annen, ble Menigheten mer og mer i mindretall hele tiden, inntil den kom til . . . Luther forkynte rettferdiggjørelse. Så, bare fordi du var, bekjente deg som en kristen, så tok de livet av deg, i martyrtiden, martyrer.

¹³⁴ Nå finner vi ut, i Wesley's dager, var du en hellig-ruller hvis du bekjente Kristus da, den nye metodisten. Folk kom ut hit da Wesley kom hit, og Asbury, de hadde møter her i Amerika, jeg leste historien deres, at de hadde det i skolebygninger. Kirkene deres her ville ikke ha dem. Og de kom til slutt til et punkt hvor Den Hellige Ånd falt på dem, og de falt på gulvet, og de helte vann på dem, viftet dem med en vifte, trodde de hadde besvimt. Og jeg har vært i møtene deres selv, i mine femti år. Og jeg har sett dem falle under Den Hellige Ånds kraft slik, og de kastet vann i ansiktet deres, og alt, de gamle, frie metodistene, for mange år siden. Det var en forfølgelse.

¹³⁵ Nå, så, etter at den tidsalderen var over, Wesley-tidsalderen, kom pinsetidsalderen med dåpen i Den Hellige Ånd. Ser du, det tar stadig mer form. Husk nå, Toppstenen var ikke på den ennå. Hvorfor? De formet Menigheten helt nøyaktig, eller formet pyramiden for å passe til Toppstenen, men Toppstenen kom aldri. Åh, dere ser hvor jeg er, ikke sant!

¹³⁶ Nå, tjenesten fra Luther til slutten av pinsen, i det bitte lille mindretallet her oppe . . . Det er grunnen til at Lyset nesten slukner, i denne tidsalderen, der på kalenderen, på plansjen. Det er pinsetidsalderen, pinsen; ikke—ikke pinsedenominasjoner,

fordi de har gjort akkurat som Laodikea. De er fra Laodikea. De gjorde som nikolaittene, organiserte seg.

Men den sanne Menigheten, over hele verden, har formet seg til et punkt hvor det har kommet en tjeneste blant Den, helt nøyaktig som Jesu Kristi tjeneste. Hva har de nå? De har fått det i rett skikk. Hva er det neste nå? Denne forkastede Steinen, til pyramiden, hugget ut av fjellet uten hva? Uten hender. Gud sendte Den. Ser du det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Den forkastede Ene, den forkastede Steinen, er toppen av Dette; er toppen, toppstenen. Og selveste den Ene de har forkastet, gjennom hedningenes tidsalder, er Kristus. Og Kristus ble ikke skåret og satt inn her som en stedfortreder, eller Guds sønn, eller en høy geistlig i menigheten. Han er Den Hellige Ånd. Og toppen av pyramiden vil være Kristus som kommer. Ser du det? ["Amen."]

¹³⁷ Nå, fordi de har blitt formet, (Ser dere at jeg har formet det her som en pyramide, de helliges oppstandelse?) utgjør inntoget til Herligheten. Forstår du det nå? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Kristus, Toppstenen, den forkastede Steinen, det altseende Øyet, som kommer nøyaktig slik Bibelen sier. Og Daniel sa at han så på denne hedningenes tidsalder inntil en Stein kom ut av fjellet, som ikke var hugget av hender. De har aldri satt en toppsten på den pyramiden. Den var ikke hugget av menneskehender. Det var Guds hånd som hugget Steinen. Ser dere det? ["Amen."] Og hva gjorde Den? Den traff statuen rett på føttene og knuste den i stykker, malte den til støv. Halleluja! Hva skjedde på den tiden, da Steinen kom? Menigheten gikk opp til Herligheten, i Bortrykkelsen, for det avsluttet hedningenes tidshusholdning. Gud avsluttet den, ved den Steinens komme.

¹³⁸ Det pleide å komme noen mennesker hit til menigheten, en liten mann og hans kone. De tok en Bibel og la Den ned et sted; og de gikk og sang:

Åh, jeg ser etter den Steinen som rullet i
 Babylon,
 Rullet i Babylon . . . (Gå rundt og ser etter Den,
 ser du.)
 Ser etter den Steinen som kom rullende inn i
 Babylon.

¹³⁹ Der er Han! Kristus er den Steinen. Han var ikke født av mennesker. Han var født av Gud. Han kommer for en Menighet som er blitt født på ny, ved Guds Ånd, for Toppstenens styrke går gjennom hele Menigheten, som en magnet.

¹⁴⁰ Jeg husker at jeg var her oppe, og så på den fabrikken den gangen, hvor de utviklet alle disse tingene. Og alt skrapmetallet lå der, og de feide det ut. Den store steinen kom forbi og plukket det opp, den store magnetsteinen, og plukket alt sammen opp, fordi det ble magnetisert til den.

Vi må bli magnetisert til Toppstenen. Toppestenen er Den Hellige Ånd, Kristus. Og hver og en av oss har Den Hellige Ånds magnetisme. Når den Steinen treffer statuen, vil Menigheten fare til Den, tilbake til Herligheten. Hun vil bli rykket opp, i Bortrykkelsen av de hellige, når Hun kommer ut på den dagen.

¹⁴¹ Nå, se her. Vi finner ut, at jødene har kommet tilbake, i omtrent førti år, omtrent den samme tiden det tok dem å reise ut, etter templets ødeleggelse. Det har tatt dem omtrent førti år å komme tilbake, inntil de gjenoppbygger et nytt tempel. Ser dere, vi er rett ved veis ende. Vel, hvis hedningene . . .

¹⁴² La oss nå ta . . . Vi ser Menigheten, Steinens komme. La oss ta den siste tidsalderen. Vi gikk gjennom. Vi ser nå. Jeg tror jeg har skrevet litt her om det. La oss se, bare et øyeblikk. “Og fyrsten som skal komme, som er antikrist, skal inngå en pakt med jødene.” Og i Daniel 7 . . . eller—eller 9,27. “Og midt i uken, tre og et halvt år, skal dyret inngå sin pakt . . .” Jeg—jeg ønsker å komme til det, litt senere, den pakten. Vi vil la . . . Jeg ønsker å begynne rett her nå.

¹⁴³ Hver og en av disse hedningetidene er ufeilbarlig stadfestet av deres budbærer, av budskapet og hva som ville skje.

Denne tidsalderen *her* var en strålende tidsalder.

Den neste tidsalderen, står det at det ville være en doktrine som kalles, eller noe som kom inn, som kalles, “nikolaittenes ord”.

Så ble det deretter, en doktrine.

Så ble det ekteskap av . . . med den nikolaittiske kirken, og forfølgelsen av de hellige. Alt skjedde akkurat på den måten.

Vi kom til den neste, bare et bitte lite Lys begynte. “Du har liten styrke, og du har et navn av at du lever, men du er død. Styrk det du allerede har, så Jeg ikke kommer og fjerner lysestaken.”

¹⁴⁴ Så kom Wesley, etter det, i hans tidsalder. Vi så nøyaktig hva . . . Wesleys tidsalder, hva het den? Filadelfia. Den største tidsalderen—tidsalderen for kjærlighet vi noensinne har hatt, Filadelfia tidsalder, var akkurat på John Wesleys tid.

Da han gikk ut, kom pinsebevegelsen inn, og den var lunken.

Så går vi tilbake og finner ut hva slags Budskap som ville komme til pinsevennene, på slutten.

Husk at hver og en kom på slutten av tidsalderen. Paulus kom på slutten. Resten av dem kom fram på slutten, den hellige Irenaeus og alle de andre. Den enes tidsalder ble overført til den neste, overlappet hverandre, og han tok det opp og gikk videre til den neste tidsalderen med det. Skjønner?

¹⁴⁵ Nå finner vi ut, i denne tidsalderen er det en stjerne, slik vi har der. Vi har en stjerne, budbærer. Vi har en person, et—et Budskap som går videre til tidsalderen; et folk som avviser Det;

et folk som tar imot Det. Og denne tidsalders budbærer skulle komme i Elias kraft. Det er riktig. Og han skulle “Gjenopprette barnas Tro tilbake til fedrene, bringe pinsens levninger, som er igjen, tilbake til den sanne apostoliske Troen.”

¹⁴⁶ Nå, den sanne apostoliske Troen, hvis du vil lese Det i Apostlenes gjerninger, vil du oppdage at det ikke var én gang at en person noen gang ble døpt, “i navnet ‘Fader, Sønn, Hellige Ånd.’” Ikke én av dem ble noen gang stenket. Det var ingen av disse tingene som vi har i dag, under navnet pinse, som noen gang skjedde der. De hadde sanne manifestasjoner og Guds Ånd blant dem, som var Guds Sønn som virket ufeilbarlig med dem.

Denne personen som skulle komme fram, dette Budskapet, rettere sagt, som skulle komme fram, skulle være som Elia. Elia skulle komme tre ganger.

Nå sier du at “Døperen Johannes var den karen”. Hvis du legger merke til, sa Jesus at Døperen Johannes var budbæreren i Malakias 3, ikke Malakias 4. “Se, Jeg sender Min budbærer foran Mitt ansikt.” Jeg tror Matteus 11,6, du vil finne det der inne et sted, Matteus 11. kapittel.

¹⁴⁷ Nå, men i disse siste dager skal det komme en Elias Ånd blant folket, og han skal gjøre det samme som de gjorde der tilbake. Hans natur ville være den samme, Menighetens natur. Naturen til den—den personen ville være nøyaktig den samme. Og det Budskapet som går ut, prøver . . . Han vil bli mislikt av folket. Han vil mislike kvinner, i hvert fall de onde, de dårlige. Elsker villmarken; humørsyk, opprørt kar hele tiden, som Elia var, og som Johannes var. Og vi har sett alt dette skje. Hvis vi har fått Budskapet, vi ser at Kristus er forkastet. Du må tilhøre en av disse organisasjonene, ellers kan du ikke komme inn i dem. Så, Han, Han er satt på utsiden. Skjønner? Kristus kan ikke virke blant dem.

“Hva er du?”

“En kristen.”

“Hvilken denominasjon tilhører du?”

“Jeg tilhører ikke noen.”

“Vi kan ikke bruke deg.”

¹⁴⁸ Ser dere, Han er forkastet. Riktig! Ser dere, forkastet! Slik ble Elia forkastet, og slik ble Johannes forkastet. Men, hva, skadet det dem? Skadet det deres budskap? De sa: “Åh, dere hardnakkede.” De lot dem få høre det. De la ikke noe imellom. De gikk rett videre. Og Guds Budskap vil gå rett videre, uavhengig av hva noen sa, ser dere, til enden, og når . . . det som er bestemt skal øses ut. Og vi er ved enden.

¹⁴⁹ Nå, vi befinner oss nå, førti år har de kommet tilbake, siden første verdenskrig, og jødene har vendt tilbake til sitt eget land. Gud handlet aldri med Israel før hun var i sitt eget land.

¹⁵⁰ Nå, husker dere da jødene vendte tilbake, jødene nede fra de andre nasjonene, og *Look* magasinet skrev en artikkel om det. Jeg leste et utklipp fra et avis, et religiøst blad, at da de . . . Disse flyene landet der for å plukke opp disse jødene, langt nede fra Iran. Og jeg vet ikke hvor alle sammen var, bare spredt nedover.

Nå, de er de sanne jødene, de som aldri fikk en mulighet. Nå, broder, der er dine hundre og førtifire tusen. Når vi kommer til Åpenbaringen 11, vil du se dem. Han sa: "Det er tolv stammer (av Gad), tolv stammer (av Aser), tolv stammer (av Ruben), tolv stammer . . ." Og hvor sto de alle sammen? På Sinaifjellet. Jøder, tilbake i hjemlandet, der var de. Det var ikke den skurke-gjengen på Wall Street. Nei, sir. Det var den ekte jøden.

¹⁵¹ Og da denne gamle rabbineren sto der ute og så dette flyet lande, disse jødene. Du kan lese det i bladet. De pløyde fortsatt med treploger. Og da de så den gjenstanden som landet der, ville de ikke nærme seg den. Den gamle rabbineren sto der ute og sa: "Husk at profeten vår sa: 'Når vi drar tilbake til hjemlandet vårt, vil vi bli båret tilbake på vingene til en ørn.'"

Nasjonere bryter sammen, Israel våkner opp,
Tegnene som profetene forutsa.

Vi vil til og med snart nå den syvende uken for dem.

¹⁵² Jeg tenker på da jeg selv sto der ute, da broder Petrus sendte ned de små Testamentene, og de leste dem. De sa: "Vel, hvis dette er Messias, la oss—la oss se Ham gjøre Profetens tegn; hvis Han ikke er død, er Han i live." De sa: "Han sto opp igjen; Han lever i Sin Menighet; la oss se Ham gjøre Profetens tegn, og vi vil tro Ham." Jødene tror alltid . . . De visste at Messias skulle være Profet.

¹⁵³ Og da jeg sto der borte hos broder Arganbright den dagen, på stedet, og de jødene som sto der, sa: "Bare kom til vårt sted, vårt folk."

¹⁵⁴ Jeg sa: "Klart, jeg kommer gjerne." Tok bare en avgjørelse, for raskt.

¹⁵⁵ Jeg kom til Kairo, Egypt. Her forleden kveld, da jeg så det flyet komme ned der i Kairo, ble jeg minnet på det. Så da vi kom tilbake der, og jeg hadde billetten min til å reise bort til Israel, de skulle møte meg. Jeg sa: "Gå og kall sammen et par tusen av lederne. Før dem ut på sletten et sted, så skal vi finne ut om Han fremdeles er en Profet eller ikke. Amen. Vel, la oss se hva Han vil gjøre." Åh, det var bare rett foran dem. Det var det de ønsket. Hvis de kunne se det, ville de tro det.

¹⁵⁶ Så hva gjorde jeg? Jeg ankom Kairo, og jeg var i ferd med å reise bort dit. Hadde billetten min; omtrent tjue minutter før opprop. Noe sa: "Ikke nå. Misgjerningenes beger, til hedningene, er ikke fullt ennå. Amorittene har ikke fylt sin ondskaps mål. Hold deg unna!" Jeg trodde kanskje jeg bare innbilte meg det,

og jeg gikk ut bak hangaren og ba. Sa: "Hold deg unna der nå." Så tok jeg billetten min og dro et annet sted. Jeg reiste ikke, for timen er ikke ennå.

¹⁵⁷ Nå, når Gud kommer til å tillate disse jødene, og begynner å handle med dem igjen, kan jeg ikke fortelle deg. Jeg vet ikke. Ingen vet det. Men, hør her, hvis Israel allerede er i sitt hjemland, er alt klart. Alle steinene er plukket opp, og vanningen, vannet og alt som Gud lovet. De fant kilder og slikt der, og store bekker som renner fritt, så det er blitt det vakreste stedet du noen gang har sett. De fikk bygd en by der. De har vannings-systemer. De har det beste landet som finnes i verden, der. Og i Dødehavet har vi oppdaget at det finnes mer kjemikalier, nok til å kjøpe hele verden. Skjønner?

¹⁵⁸ Alt har falt rett i hånden på dem. Hvordan gjorde de det? Fordi Hitlers hjerte ble forherdet, Mussolinis hjerte ble forherdet, akkurat som Faraos hjerte ble forherdet, og jaget dem tilbake til det landet. Og i førti år har de kommet tilbake til det landet. Nå sitter de der og venter.

¹⁵⁹ Hedningemenigheten er i Laodikea, slutten av Laodikea Tidsalder. Hvis . . . Jødene er i hjemlandet, allerede der. Og hedningenes frafall har allerede funnet sted. Og vi har en president som vi har. Vi har en nasjon som er splittet, som vi har. Vi har atombomber hengende i hangarene. Vi har en menighet som er lunken. Vi har en Menighet, et folk, som har samlet seg. Vi har en tjeneste i mønster av Jesu Kristi tjeneste, for å motta den Klippen når Den kommer. Hva gjenstår å skje? Det kan skje når som helst. Det er ikke noe annet igjen. Vi er i endetiden. Åh, glory! Jeg vet ikke om jeg får mulighet til å gå inn i det jubeleet, eller ikke, men uansett, jeg ønsker—ønsker bare å få formidlet noe av det til dere.

¹⁶⁰ Hør, ser du . . .? Hvor mange kan forstå nå? Ser du hvor Skriften beviser at de sytti ukene var førtini år? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ser du hvor de sekstio ukene var fire hundre og trettifire år? Ser du hvor de—de sekstini ukene var—var—var . . .? Hva var det? Åtte hundre og . . . Fire hundre og—og åttitre år. Fire hundre og åttitre år til denne tiden. Ser du hvor Fyrsten ble utryddet? Ser du, det tar førti år for jødene å endelig komme til sin plass, der Gud sa.

¹⁶¹ Se her borte hvor hedningens tidsalder har kommet gjennom alt som vi sa den ville gjøre; hvor, ikke *vi* sa den ville gjøre; hva Bibelen sa den ville gjøre. Det Bibelen sa den ville gjøre, kom rett ned til denne siste tidsalderen; og i førti år har disse jødene vendt tilbake hit og gjort seg klar for at Gud skal gjøre nøyaktig det Han gjorde her. De gikk ut på den måten, og de kom tilbake på den måten. Og Israel er tilbake i sitt hjemland.

¹⁶² Nå, når skal Gud starte deres siste uke? Når? Det kan være i dag. Det kan være før solen går ned i kveld. Gud vil erklære det.

Når det er, vet jeg ikke. Jeg lurer på det. Men jeg skal bringe noe her, nå, om noen få minutter, og jeg vet ikke om du vil tro på det eller ikke. Men jeg—jeg—jeg må si det uansett, tror jeg.

¹⁶³ Vi er i hjemlandet. Jødene er i hjemlandet. Vi er på slutten av tidsalderen, klare for Bortrykkelsen. Bortrykkelsen kommer, Menigheten går opp, vi blir rykket opp for å møte Ham i luften. Det vet vi alle. Steinen som ble skåret ut av fjellet, er klar til å komme når som helst. Og når Den kommer, hva gjør Den? Den avslutter hedningenes tidsalder. Det hele er over, og Gud slutter helt å handle med dem. “Den som er uren, la ham fortsatt være uren; den som er hellig, la ham fortsatt være hellig.” Skjønner? Hva gjør Han da? Han tar Sin Menighet, de som er fylt med Den Hellige Ånd.

¹⁶⁴ Hva er de “urene”? Det er den sovende jomfruen og de som kommer opp til dom, langt over *her*. Vi skal få det på en annen plansje, når vi fortsetter videre fra denne, når hun kommer opp til Dommen for den Hvite Trone og må bli dømt av de gjenløste. Paulus ba oss om å ikke ta en sak for retten, for de hellige ville dømme jorden. Det er riktig. Vi er ved endetiden, *her*, nå. Ja vel.

¹⁶⁵ Og midt i denne uken . . . Nå, her er de sytti. Nå, hvis disse var nøyaktig syv år, hver av ukene, og vi allerede har hatt sekstini uker, så har vi hedningenes tidsalder, og vi vet at vi er i slutten av hedningenes tidsalder, da er det en uke igjen for jødene. Er det riktig? Og det er nøyaktig syv år. Hvis *dette* var syv år, er *det* syv år, fordi Han sa: “Det er sytti uker fastsatt for ditt folk.” Så vi vet at vi har syv år for jødene. Er det sant? Se nå på det. Hvis det er et spørsmål, vil jeg vite det. Skjønner?

¹⁶⁶ Nå, og midt i uken, midt i denne jødiske uken; ser dere, det er tre og et halvt år—år; antikrist, fyrsten, en fyrste som skal komme. Og husk, han kommer fra Roma, fyrsten som skal komme. Hva er han? En pave. En fyrste blant folket, som skal komme, det vil stå fram en farao som ikke kjenner Josef.

¹⁶⁷ Nå, dere protestanter sier: “Vel, nå, slik er det.” Men bare et øyeblikk. Vi finner ut at protestantene har en organisasjon, danner et forbund av kirker, et bilde til dyret, og går rett sammen med dem.

¹⁶⁸ Og vi finner ut her at jødene blir invitert inn i dette forbundet, (ja, sir), og de godtar. Og Bibelen sier at de gjorde det. Og han inngår en pakt med dem.

Midt i den syttiende uken bryter han, antikrist bryter sin pakt med jødene, “ditt folk”. Hvorfor?

Og vi leser i Åpenbaringen 11 at: “Jeg vil sende . . .” Det er 11. Du kommer over mot 19 nå. At Han vil sende Sine to profeter, og de vil profetere på den tiden, og da vil de bli sinte på disse profetene og faktisk drepe dem. Er det riktig? Og deres døde kropp skal ligge på gaten, som i åndelig mening kalles Sodoma og Gomorra, hvor vår Herre ble korsfestet, Jerusalem. Stemmer

det? Og de lå der i tre dager og netter. Og etter tre dager og netter, vil livets ånd komme inn i dem, og de skal oppstå og gå inn i Herligheten. En tiendedel av byen falt på den tiden. Er det riktig? Ser du? Hva er det? Midt i disse siste sytti årene.

¹⁶⁹ Når Menigheten går opp; så forbundet, den sovende jomfruen, metodistene, baptistene, presbyterianerne og den lunkne pinsebevegelsen, alle sammen med i et forbund. Og de har allerede klargjort sitt store regime nå. Og når de gjør det, vil de inngå en pakt. Og, vel, nå, denne nye paven som vi har nå ønsker å bringe dem alle inn. Kan du ikke se hvordan det hele begynner å ta form? Skal holde en tale om det, og bringe dem alle inn, første gang på hundrevis og hundrevis og hundrevis av år; tusen år eller to, det noen gang har skjedd. Men nå skal han bringe dem alle inn, sammen, og danne et forbund, og der vil jødene godta det. Åh, du! Glory! Halleluja! Priset være vår Gud som lever i all evighet! Der har du det! Nå, broder, det er like enkelt, så enkelt som et lite barn kunne se det. Forbundet som vil forene jøder og protestanter og katolikker sammen.

Og husk, hva skal disse to profetene gjøre når de kommer?

¹⁷⁰ Dette dyret, denne fyrsten som skal knuse makten til det hellige folk, hva vil han gjøre? Han vil bryte sin pakt med dem. Etter tre og et halvt år vil han kaste dem ut. Nå, folk tror at det er kommunisme. Det er bare fordi du . . . Guds Ånd ikke har handlet med deg ennå. Det er ikke kommunisme; det er religion. Bibelen sier: “Det ville være så likt at det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig.” Jesus sa det. Ser dere, vi er i den siste.

¹⁷¹ Nå, disse to profetene, hva vil de gjøre? Det er Moses og Elia som vil komme på scenen. De vil fortelle jødene deres feiltrinn. Og ut fra den jødiske gruppen som er der nå, som vil utgjøre de hundre og førtifire tusen, vil Gud kalle disse profetene. Hva er det? Elias Ånd, bort fra denne hedningemenigheten, vil bare fortsette videre inn i den jødiske menigheten, gå rett inn og kalle; Moses sammen med ham. Halleluja! Ser du det? Og han vil forkynne det samme Pinsebudskapet til disse jødene, at de forkastet Messias. Amen! Ser du det? Det vil være det samme Pinsebudskapet, som disse jødene vil forkynne for dem. Og de vil hate disse jødene så sterkt at de dreper dem. Og de ble hatet av alle nasjoner.

Og midt i uken, fordi de hadde oppreist et stort, mektig hundre og førtifire tusen . . . De hadde Den Hellige Ånd. Og, broder, du snakker om å gjøre mirakler, de gjorde det. De stoppet himmelen, og det regnet ikke i tiden de profeterte; slo jorden med plager, så ofte de ville. De sender plager og alt annet. De vil gjøre det vanskelig for romerne. Men, til slutt vil de bli drept. Vår Gud er en forferdelig Gud når Han er sint. Men husk, det er

over i den syttiende uken, og Menigheten er i Herligheten, amen, Bryllupsmiddagen er i gang. Ja!

¹⁷² Merk dere det nå. Det var der vi så Henne komme tilbake til Tusenårstemplet her borte på slutten av den jødiske tidsalder, "den salvede". Her kommer Han, ridende på en hvit hest; de som følger Ham, er på hvite hester. *Hest*, "krefter". Kledd i hvitt; blod, eller kledningen dyppet i blod; skrevet på Ham: "Guds Ord." Han kom som en mektig Seierherre, ja sir, for å innføre Tusenårsriket, kom inn i Templet. Glory! Der møter Han de hundre og førtifire tusen, nå, etter den syttiende uken her.

¹⁷³ Den syttiende uken, dette skjer i løpet av den syttiende uken. I de tre, midt i den, bryter han den, fordi han dreper de to pinseprofetene, ja, sir, som slår jorden.

Og, du store, Han forbanner den kirken, og Han brenner henne med ild. Og, ja, hun . . . Vi finner det ut der, selv skipsførerne sto langt borte, og sa: "Ve, ve, den store, udødelige byen Roma, hun kom til sin ende på en time." Hun ble sprengt i stykker. Gud vet hvordan ting skal gjøres. Og en av Englene så bort og sa: "Ja, det ble funnet blod av enhver Kristi martyr i henne", for hun forførte, gikk ut her og organiserte og dannet alle disse andre greiene, og fordervet menigheten, og førte de tingene inn her, og lot dem som prøvde å stå for Det, lide martyrdøden, og prøvde å føre dem ut.

¹⁷⁴ Glory! Åh, jeg—jeg vet ikke. Jeg—jeg—jeg har lyst til å reise videre. Ser du? Er du ikke glad for Sønnens Lys, å vandre i Sønnens Lys! Hvor er vi, broder? I den siste time! Det kan skje, når som helst. Vi er her!

¹⁷⁵ Budskapet har gått ut til den siste menighet, menigheten som forkastet sin Kristus. Jødene kommer til hjemlandet sitt i løpet av den tiden, førti år. Den nye byen er bygd. De ser etter hva? En kommende Messias. Når blir det? Jeg vet ikke. Når den Steinen slår bildet *her*, er Hun borte; det er over da.

¹⁷⁶ Legg merke til her. Midt i uken, tre og en halv dager . . . tre og et halvt år, rettere sagt, bryter han paktene og gjør slutt på matoffer og slaktoffer . . . som de allerede vil ha innført.

For de vil gå rett tilbake og si: "Hør nå her, dere er alle kirker. Du kan bli mottatt i dette dyrets bilde. Vi skal få et fellesskap. Vi skal gjøre slutt på kommunismen. Vi skal bare fullstendig utrydde kommunismen." Skjønner? Og de kan gjøre det. Ser du? Og de vil gjøre det.

¹⁷⁷ Men følg med nå. Og innføre, og innføre dette, den daglige tilbedelsen og ofringen vil komme tilbake til byen når templet er gjenoppbygd. Og denne fyrsten som skal komme i midten av denne uken, vil bryte sin pakt og avskaffe ofringene. Det står: "Han vil knuse det, knuse det." Og hva han vil gjøre, og det vil vare til enden.

178 Og legg merke til:

. . . på *styggedommens vinger* for å ødelegge . . .

“På *styggedommens vinger.*” Hva er *styggedom*? “Skittenhet.” Skjønner? “Å gjøre øde,” hva er det? “Å gjøre ende på.” Å utbre *dette*, for å gjøre ende på *det*. Skjønner? Utbredelsen av den romerske makten, for å beseire alle de sovende jomfruene, jødene og alle. “Vi må alle være romere, ellers vil vi bli til intet.” Han vil bryte sin pakt midt i uken.

179 “Utbredelsen av *styggdommen.*” Hvis det var vederstyggeligheten på Jesu tid, da Roma hadde kommet dit med sin propaganda, vil det være Roma igjen, det vil være en *styggedom* for menigheten igjen.

. . . for å gjøre *øde*, og skal fortsette til *enden* . . .

Hva vil han gjøre? Han vil fortsette med det til *enden*, det vil si slutten.

180 Så jødene og romanismen, protestantismen (det er den sovende jomfruen) skal slå seg sammen i form av kirkeforbundet. Og det vil bli som Jesus sa i Matteus 24, og fra Åpenbaringen 13,14.

La oss finne Åpenbaringen 13,14, se hva. Jeg hadde notert det her nede, for å se hva, 13,14. Ja vel, sir.

Og forførte dem som bor på jorden ved de tegn som han hadde makt til å gjøre (slår sammen disse kirkene) foran . . . og sier . . . foran dyret; og sier til dem som bor på jorden, at de skal lage et bilde for det dyret som ble dødelig såret med sverdet og overlevde.

181 Nå vet vi, uten en skygge av tvil, hvem det dyret var, den makten som fikk det dødelige såret, som levde. Det var da det hedenske Roma ble drept, og det pavelige Roma tok dets plass; da den hedenske makten ble drept, og pavemakten tok dens plass.

182 Nå, nå, Åpenbaringen 13,14. Jesus advarte dem, i Matteus 24, om det. “Et bilde til dyret.”

183 Paulus, i andre tessalonikerbrev, det 2. kapittel, 3. og 4. vers. La oss finne det, se Paulus, hva han sier om det her. Den mektige Hellige Ånd, over denne mektige Herrens profet, se hva han sa om det i den siste tid. I andre tessalonikerbrev, det er det andre kapitlet. Ja vel, sir. Og begynner med det tredje verset, tror jeg det er. Ja vel, la oss lese nå. Hør godt etter, alle sammen. Hvor mange tror at Paulus var fylt med Den Hellige Ånd? Amen. Se her.

La ingen forføre dere på noen måte! For den dagen kommer ikke uten at frafallet først er kommet, . . .

Han prøver å få dem bort fra den tanken om at Han skulle komme akkurat da. Sa: “Det må komme et frafall fra Menigheten først”, ser dere, kommer over i denne Laodikea Menighetstid.

. . . og *syndens menneske åpenbart*, . . .

“Syndens menneske”, vantro mot Den Hellige Ånd. Vantro, blitt åpenbart.

. . . fortapelsens sønn;

Som Judas var, kasserer for menigheten.

Han som står imot og opphøyer seg over alt det som kalles gud, eller som blir tilbedt; så han sitter som om han var Gud i Guds tempel, . . .

Broder, er det en person på jorden, utenfor Vatikanet, som gjør det? Hvor er det?

¹⁸⁴ Nå, fortsett her i Åpenbaringen 13, og viser deg at denne mannen sitter på en by . . . i en by, og byen ligger på—på syv fjell. Og dyrets tall er seks hundre og sekstiseks, skrevet på—på det latinske . . . romerske alfabetet, er seks hundre og sekstiseks, er *VICARIVS FILII DEI*, som er: “I stedet for Guds Sønn”, på pavens trone. Og stolen hans, har en trippel krone. Og jeg har sett kronen med egne øyne, sto like nært som hånden min er fra ansiktet mitt, slik, og—og jeg så den pyntede kronen til paven der i Vatikanet, jeg sto og så på den selv, for å være sikker på at jeg vet hva jeg snakker om. “Han står imot, opphøyer seg over alt det som kalles Gud, alle de gudfryktige mennene. Han er den helligste av dem alle; sitter i Guds tempel og viser bare at han er Gud”, tilgir synder på jorden, og så videre, vet du. Ja visst.

¹⁸⁵ Paulus sa at: “Frafallet må komme først, fortapelsens sønn må bli åpenbart.”

Husker dere ikke at da jeg . . . var hos dere, fortalte jeg dere disse ting?

¹⁸⁶ Åh, jeg skulle gjerne ha sittet der og hørt Paulus forkynne det, ville ikke du? Hmm! Som jeg ville ha hørt på ham! Åh, du!

¹⁸⁷ Nå, hva skal han gjøre? “Et bilde til dyret.” Andre tessaloniker. Hør nå. Hør nøye nå, veldig nøye. Menigheten følte allerede at en pave kom. Hva er det? Slutten på den menighetstiden, Paulus. De så at disse nikolaittiske greiene oppsto; de skulle gjøre en hellig mann, (til hva?) pave. Verdslighet og aristokrater hadde sneket seg inn i kirken, og endret på tilbedelsen. Paulus, med Den Hellige Ånd, hadde oppfattet det i Ånden. Og kirken, med dens klasser og geistlige, ærverdige personligheter, og så videre, at de så at det kom noe. Og Den Hellige Ånd advarte dem om de siste dager. Husker du ikke hvordan Jesus snakket om det? Nikolaittenes gjerninger, som til slutt ble en doktrine, og deretter ble en organisasjon! Brødre, vi er ikke i mørket nå. Husk det, ser dere. Her er vi.

¹⁸⁸ Nikolaittenes gjerninger, organiseringen begynner, de høye geistlige, og over kirkene, og så videre, ble så dannet til Den katolske kirke. Og Paulus sa at endetiden ikke kunne komme, den tiden kunne ikke komme, før frafallet fra den ekte Pinsetroen hadde kommet. Pinsetroen vil forsvinne og de høye

geistlige vil bli satt inn. De vil ha en mann som vil ta Guds plass, som sitter i Guds tempel, og står i mot, opphøyer seg over alt folket slik. Og, det, ser dere, hva er det? *Niko*, "beseire lekfolket." Skjønner? "Alt som kalles Gud; han vil sitte i sitt Guds tempel, som Gud." Paulus sa at det ville bli et frafall først, i de siste dager. Og her er vi, akkurat her nå, og ser dette frafallet, og ser at menigheten kommer lenger og lenger bort fra Det, og går rett tilbake igjen. Og vi er ved endetiden. Ja vel.

¹⁸⁹ Nå, hvis de sekstini ukene stemte perfekt og jødene er i hjemlandet sitt nå, og hedningens menighetstid har nådd nøyaktig til endetiden, til nikolaitenes tid ... eller til den laodikeiske tiden; hvor nære er Herrens Komme, slutten på alle ting, slutten på denne tidsalderen og Bortrykkelsen? I det øyeblikket Han starter den syttiende uken, eller syv år, er Menigheten borte.

¹⁹⁰ Kan dere se det, venner? Rekk opp hånden hvis du kan se det. Skjønner? Nå, la oss ikke være barn. La oss ikke leke lenger. Vi er ved endetiden. Noe er i ferd med å skje. Vi er på slutten. Her er vi.

¹⁹¹ Disse sekstini ukene passer perfekt; jødenes avreise passer perfekt; menighetstiden passer perfekt. Vi er ved endetiden, endetiden, Laodikea menighetstid, slutten på den. Stjernebudbærerne har alle forkynt budskapet sitt. Det har gått ut. Vi fortøyer bare. Jødene har kommet tilbake i førti år. De er i hjemlandet sitt.

Hva skal skje videre? Steinens komme. Der er vi. Når vil det skje? Jeg vet ikke. Men, broder, for meg, jeg vil være rede. Jeg vil ha klærne mine klare.

¹⁹² Nå, vi har bare noen—bare noen få minutter, og jeg ønsker at dere lytter stille bare for et øyeblikk nå.

I det øyeblikket Han starter den syttiende uken, eller syv år, er Menigheten borte. Hør nå. Jeg siterer igjen, siterer på nytt, så du ikke glemmer det. Dette er hva Den Hellige Ånd la på pennen min mens jeg skrev. Vi er i Laodikea Menighetstid. Kristus blir forkastet av Sin Egen menighet. Stjernen i denne tidsalderen, Budskapet, har gått ut. Og Israel er i sitt land. Ser du hvor vi er? Vi er på slutten.

Nå, bare en eller to kommentarer til.

¹⁹³ Alt dette som vi ser nå, vil hjelpe oss, ved Hans nåde, når vi forsøker å nærme oss disse siste Syv Segl. Ser du hvor vi ville ha gått glipp av det? Fra Åpenbaringen 6,1 til Åpenbaringen 19,21 ville vi ha gått glipp av det, for, ser du, vil ville ha prøvd å anvende det bak *der*, i denne hedningens tidsalder; når, ser du, det er over i *denne* tidsalderen. Skjønner?

Nå, vi har bevist det ved Guds Ord, og ved historien, og ved alt, og med tidens tegn, med tiden, at det ikke er noe annet igjen.

Vi er ved slutten for hedningene. Hva—hva skal vi gjøre med det? Det er min sjel og din sjel; det er mitt liv og ditt liv; det er livet til våre kjære. Vi har blitt dullet med for lenge. Vi har det for lett. Vi bør begynne å bevege oss. Det er senere enn du tror, bare husk det.

¹⁹⁴ Nå, en oppsiktsvekkende uttalelse, hvis du ønsker å skrive det ned. Lytt nøye, vær så snill. Dette er min siste kommentar, omtrent; jeg har en bitte liten ting her rett etter dette, en liten notis som jeg ønsker å snakke om. Slapp nå av et øyeblikk bare og lytt nøye, vil fortelle deg noe slående, som er helt i tråd med dette. Skjønner?

Det er ikke engang bredden av et knivblad mellom slutten av denne tidsalderen og Kristi Komme. Alt, det er ingenting annet igjen. Er Israel i sitt hjemland? Vi vet det. [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Er vi i Laodikea Menighetstid? ["Amen."] Har Budskapet i denne pinsetidsalderen gått ut, for å prøve å ryste folket tilbake til den opprinnelige Pinsevelsignelsen? ["Amen."] Har hver budbærer kommet gjennom tidsalderen, på akkurat samme måte? ["Amen."] Står nasjonene mot nasjoner? ["Amen."] Pest? Er det hungersnød i landet i dag, den sanne Menigheten kjører hundrevis av mil, fordi de søker å høre Guds Ord? ["Amen."] "Ikke for brød alene, men for å høre Guds Ord." Det kommer hungersnød. Er det riktig? ["Amen."] Ja, vi lever midt i det, akkurat her nå. Ser du hvor vi er? Vi venter på den Steinen.

¹⁹⁵ En slående uttalelse! Fra den tiden Gud ga løftet til Abraham . . . Ikke gå glipp av dette. Fra den tiden Gud ga løftet til Abraham, 1. Mosebok 12,3, til den tid da Kristus ble forkastet i 33 e.Kr., av jødene; i henhold til Galaterne 3,16 og 17, og ifølge Ushers, U-s-h-e-r-s, Ushers kronologi om Hebreerne; var Guds kraft hos jødene nøyaktig nitten hundre og femtifire år. Gud handlet med jødene nitten hundre og femtifire år; i henhold til jødernes kronologi, og ifølge Galaterne 3,16 og 17. Jeg har mange flere Skriftsteder, men nevner bare det.

Så, etter at de forkastet Kristus, vendte Han Seg til hedningene for å ta ut et folk for Sitt Navn. Vil du ha et Skriftsted om det, stedet? Apostlenes gjerninger 15,14.

¹⁹⁶ Nå, hvis vi beregner tiden, finner vi ut at vi har nøyaktig (hør) sytten år igjen, og det samme tidsrom vil bli gitt til oss, slik Gud handler med oss i Den Hellige Ånds kraft, siden 33 e.Kr. til 1977. Det samme tidsrommet, på nitten hundre og femtifire år, handler Gud med oss på samme måte som han gjorde med jødene. Hva med det!

¹⁹⁷ Nå, skriv ned i boken din, et lite Skriftsted her som jeg ønsker å gi deg. 3. Mosebok 25, som begynner med det åttende verset. Gud utropte et jubelår hvert førtiniende år. Det femtiende året var jubelåret. Vi vet det. Det forstår vi. Fra det første jubelåret,

i 3. Mosebok 25,8, i 1977 vil det være det syttiende jubelåret, utgjør nøyaktig tre tusen fire hundre og tretti år. *Jubelår*, betyr: “Oppgangen! Frigjørelsen!”

Åh, vi venter på den glade Tusenårsrikets dag,
Når vår kjære Herre skal komme og rykke Sin
ventende Brud av sted;
Åh, verden stønner, gråter etter den skjønne
frigjørelsens dag,
Når vår Frelser skal komme tilbake til jorden
igjen.

¹⁹⁸ Fikk du med deg det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gud har handlet med oss akkurat like lang tid som Han handlet med jødene. Fra Han ga Abraham løftet, til Messias ble forkastet i 33 e.Kr., var nitten hundre og femtifire år. Og nå har vi sytten år igjen. Vi har hatt omtrent nitten hundre og tretti-og-noen år. Vi har sytten år igjen, til '77, blir det syttiende jubelåret siden jubelårene startet. Og hva vil det bli? Åh, broder! Følg nøye med nå. Ikke gå glipp av det. Det vil være jubelåret for Hedningebrudens borttrykkelse, og Kristi gjenkomst til jødene, når de kommer ut av fangenskap. Amen! Ser du ikke? Fra hele verden, de har samlet seg der for den dagen. Åh, du! Ser du hvor vi er? Vi vet ikke når det kan skje. Vi er ved endetiden.

¹⁹⁹ Hør nå. Til den eldre garde her i—i menigheten, som har vært her lenge, jeg vil at dere skal legge merke til noe. Dette er noe jeg først lærte i går; jeg hentet det fra historiker, Paul Boyd, og så . . . Og jeg har sporet det tilbake gjennom Skriftene, plukket opp disse andre datoene her, og så videre, og fikk det, og fulgte det fra start til slutt.

²⁰⁰ Nå, i 1933, da vi tilbad her i frimurer-templet, hvor Kristi kirke står i dag, en aprilmorgen, før jeg dro hjemmefra, innviet jeg bilen min (jeg har en '33-modell bil, og jeg innviet den til Herrens tjeneste.), og i en visjon så jeg endetiden (Legg nå merke til hvor slående dette er, der tilbake da jeg bare var en gutt, og du kan forestille deg hvordan en bilmodell fra 1933 så ut, nå, hvordan den så ut.), og jeg dro dit til frimurer-templet, hvor, noen av de eldre her inne husker det, det er skrevet ned på gammelt papir hjemme, det er allerede på trykk og har gått verden rundt, ser du, det var i 1933, og jeg forutsa at en stor tragedie ville ramme USA før, eller innen året 1977. Hvor mange husker at jeg sa det? Se på hendene. Ja visst.

²⁰¹ Følg med nå, jeg forutsa at syv ting ennå skulle skje . . . før denne store fullbyrdelsen eller store tingen som skulle skje her i USA, en stor, forferdelig ting.

Jeg sa, husk nå, dette er før det begynte, jeg sa at vi ville gå inn i en andre verdenskrig. Hvor mange husker at de hørte meg si det? Si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel. En andre verdenskrig! Jeg sa: “Presidenten som er nå . . .”

Jeg skrev det av fra den gamle Bibelen, her, den gamle, i går, at: “Presidenten som vi har nå”, som var . . . Hvor mange husker hvem det var? [En broder sier: “Franklin Roosevelt.”] Franklin D. Roosevelt. Jeg sa: “Presidenten vi har nå, vil bli valgt i hele fire perioder”, han var i sin første da, “vil bli valgt inn i fjerde periode, og vi vil bli ført inn i en andre verdenskrig.”

²⁰² Jeg sa: “Diktatoren som nå oppstår i Italia, som er Mussolini, han vil komme til makten. Og han vil dra til Etiopia, og Etiopia vil falle for hans føtter.” Det er folk som sitter her nå, som vet at det hadde kommet en gruppe mennesker dit, da jeg hadde møtet mitt i Redman’s Hall der nede den kvelden, da jeg måtte gå ned dit for å forkynne det, Redman’s Hall, og de ville kaste meg ut av salen for å ha sagt noe slikt. [Søster Wilson sier: “Amen. Det er riktig.”—Red.] Ja. Ja. Fru Wilson, jeg vet du er . . . Det er riktig. Da jeg sa det . . . Men gjorde han det? “Men”, sa jeg, “han vil komme til en skammelig ende”, og det gjorde han. Han og kvinnen han hang sammen med, ble snudd på hodet og hengt i et tau på gaten, med føttene opp, klærne hengende ned. Ja vel, det skjedde.

²⁰³ Og så sa jeg: “Kvinnene har fått stemmerett. Noe som er absolutt en skam for nasjonen. Og når de stemmer, vil de en dag velge feil mann.” Og det gjorde de i dette siste valget. Du store min! Fire . . . (Jeg sa: “Vitenskapen vil utvikle seg på en slik måte. . .”) Nei, her, det er tredje. Unnskyld meg.

²⁰⁴ Her er den neste, der, den fjerde. Jeg sa: “Vår krig vil være med Tyskland, og de vil bygge et kjempestort sted av betong og befeste seg der inne, og amerikanerne vil lide et stort nederlag.” Den Allmektige Gud vet, Han jeg står fremfor nå, jeg så de uavhengige nazistene kjempe mot amerikanerne på den måten, og slikt, ved den muren. Og det er mange gutter som står her nå som var på Siegfriedlinjen, som vet hva det var. Og husk, det var elleve år før Siegfriedlinjen ble bygd. Er Gud sannferdig? Forutsier Han fremdeles at ting skal skje? Følg med. Det var, det var den fjerde.

²⁰⁵ Nå den femte tingen. “Vitenskapen vil utvikle seg på en slik måte, at de vil lage en bil som ikke trenger å styres av et ratt. Og bilene vil fortsette å være formet som et egg, helt til fullbyrdelsen, endetiden. Jeg så amerikansk familie kjøre nedover veien, på en bred vei, de kjørte i en bil med ryggen vendt mot der rattet skulle være, så ut som de spilte dam eller kortspill.” Og vi har den. Det er på TV. *Popular Science*, *Mechanics*, rettere sagt, alle har den. Vi har bilen. Den styres av en fjernkontroll, med—med radar. De trenger ikke engang å ha et ratt i den. Bare tast inn nummeret slik, som du taster på telefonen din, og bilen din tar deg rett dit; kan ikke krasje, eller noe, i noen andre biler. Magneten holder resten av dem unna deg. Skjønner? De har den. Åh, du! Tenk på det. Forutsagt tretti år før det skjedde!

206 Nå, det bringer oss så til valget av president Kennedy.

Og denne bilen kommer på—på scenen, og bringer fem ting (av de syv) som har skjedd nøyaktig.

207 Nå, jeg forutsa, og har sagt: “Jeg så en flott kvinne reise seg, vakkert utseende, kledd særdeles kongelig i lilla.” Og jeg har en liten parentes her nede: “(Hun var en stor regent i USA; kanskje Den katolske kirken.)” En kvinne, en eller annen kvinne; jeg vet ikke om det vil være Den katolske kirken. Jeg vet ikke, jeg kan ikke si. Det eneste jeg så, jeg så kvinnen, det var alt.

208 Men dette er en kvinnesasjon. Denne nasjonen er nummer tretten, i profeti. Hun har tretten striper, tretten stjerner. Hun startet tretten kolonier. Tretten, tretten, alt er tretten. Viser til og med i det 13. kapitlet av Åpenbaringen. Hun er tretten. Og hun er en kvinnesasjon.

209 Skilsmisdomstolene i Amerika utsteder flere skilsmisser, på grunn av våre kvinner, enn alle de andre nasjonene. Moralene i landet vårt er lavere, og skilsmisser, enn det er i Frankrike eller Italia, hvor prostitusjon er på gata. Så, men de erprostituerte; vår er gifte kvinner som prøver å leve med flere menn, og flere gifte menn som prøver å leve med andre kvinner.

210 I nasjonene der de har flerkoneri, er det tusen ganger bedre. Og, selv om flerkoneri er galt, som vi vet. Men, viser bare hvor degradert vi er.

211 Jeg fikk et avisutklipp der, hvor det sto at da våre amerikanske gutter dro utenlands, i denne siste krigen, at over, jeg tror det var rundt sytti prosent . . . Ja, nå, vent litt, jeg tror det var tre av fire som dro til utlandet, der kona hadde skilt seg fra dem før de kom tilbake. Og den store overskriften lyder: “Hva har skjedd med moralen til vårt amerikanske folk?” Husker du å ha sett det? Det gjorde dere alle, antar jeg. “Hva har skjedd med moralen til våre amerikanske kvinner?” Fabrikker, jobber der ute med andre menn. Det er en kvinnesasjon. Hva vil hun ha? En kvinnegud, eller en gudinne.

212 Nå, så, etter det, snudde jeg meg og så. Og jeg så dette USA brenne som glødende kull, steiner hadde blitt sprengt opp. Og det brant som en—en masse flammer i tømmerstokker, eller noe som bare satte det i brann. Og så langt jeg kunne se, var hun blitt sprengt i lufta. Og så forlot visjonen meg. Fem av de tre har skjedd . . . eller fem av de syv, rettere sagt, har skjedd.

213 Og her kommer det og vises. Og så forutsa jeg det. Jeg sa ikke at Herren fortalte meg det, men da jeg sto den morgenen i kirken, sa jeg: “Slik det utvikler seg . . .” Jeg gikk til den ene enden av veggen og løp til den andre enden av veggen. Jeg sa: “Slik det utvikler seg, vil jeg forutsi at tiden . . . Jeg vet ikke hvorfor jeg sier det. Men jeg forutsier at alt dette vil skje mellom akkurat nå, 1933 og 1977.”

Og uten å vite det, Gud kjenner hjertet mitt, jeg visste det ikke før i går, at 1977 er jubelåret, og nøyaktig det samme tidsrommet som Han hadde gitt Israel, og alt på slutten. Så vi er ved . . . Og her er vi ved slutten av tidsalderen, ved inngangen til den syttiende uken. Vi vet ikke når Menigheten vil være borte. Åh, du! Hva kan vi gjøre, venner? Hvor er vi?

²¹⁴ Ser du hva vi er nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Forstår du Daniels syttiende uke nå? [“Amen.”]

Se, nå, når vi går videre inn i disse Seglene og slikt, bryter disse Seglene. Det første som kommer fram, er en rytter på en hvit hest, og han har en bue i hånden. Se hvem den fyren er. Se den bleke hesten som rir etter ham. Skjønnere? Se hvem det er, og se hvordan de kommer inn. Se de hundre og førtifire tusen komme inn. Se den sovende jomfruen når hun kommer opp. Følg med på alle disse tingene som skjer: Vredesskålene som tømmes ut, Veene, de tre urene åndene som frosker. Se på de tingene, hvordan de passer rett inn i plagene, i samme øyeblikk som de blir tømt ut. Hver gang et Segl åpnet seg, tømmes det ut en plage, og en ødeleggelse kommer. Og se hva som skjer akkurat nå på slutten.

²¹⁵ Og, åh, se på disse tre profetene . . . eller disse to profetene, når de står fram her. Og i midten av uken blir de utryddet på den måten, og så starter slaget ved Armageddon. Da begynner Gud å tale, Selv, da står Han og begynner å kjempe. Disse profetene slår jorden. De forkynner Jesu Kristi Navn. De doper på samme måte. De gjør det samme som de første pinsevevnene, fedrene, gjorde, og mange følger dem. Men de som var samlet i forbundet, den organisasjonen, beveget seg rett videre, og selv ikke kraften til de profetene gjorde slutt på det. Og til slutt sa de: “Vi skal gjøre det hele til én organisasjon.” Og bringer inn (hva er det?) vederstyggeligheten, romanismen, for å ta over alt sammen, som legger øde. “Vederstyggeligheten som legger øde”, tar inn alt, “urenheten.”

²¹⁶ Husk, den gamle prostituerte moren som satt på dyret, kledd i skarlagen som det, hadde syv horn og ti horn. Husker du det? “Og hun hadde et beger i sin hånd, med sin vederstyggelighets urenheter.” Det var hennes lære som hun ga ut til folket. Og der er vi, mine brødre. Vi er ved endetiden.

²¹⁷ Små barn, vi vet aldri, kanskje lever vi ikke lenge nok til å komme tilbake igjen i kveld. Kanskje lever vi ikke lenge nok til å se hverandre igjen. Jeg vet ikke. Men, enden er så nær, enden er så nær. Her er Skriften. Der er absolutt, helt perfekte Bibelske bevis.

²¹⁸ Nå, hvis det er noe du ikke forsto, skriv et notat til meg og gi meg beskjed om det. Skjønnere? Si noe. Noen av dere brødre der ute på lydbandene, i de andre delene, hvis det er noe jeg kan hjelpe deg med, gi meg beskjed. Du kan være uenig med

meg, og jeg kan være uenig med organisasjonen din; ikke deg, men systemet til organisasjonen din. Jeg er ikke uenig med de katolske menneskene. Jeg sier ikke at jeg ikke liker katolske mennesker, at jeg ikke liker mennesker i organisasjoner. Det er slik. Jeg elsker alle mennesker, men jeg er uenig i det systemet som holder deg bundet. Det er det, systemet bak det. Det er det.

²¹⁹ Jeg var ikke mot Tyskland; det var nazismen. Jeg var ikke imot italienerne; det var mot fascismen. Og husk, jeg kom med en ny forutsigelse på den tiden, bare en forutsigelse, og mange av dere eldre husker det. Jeg sa: "Det er tre store ismer som prøver å få fotfeste i verden i dag: fascisme, nazisme og kommunisme." Og hva sa jeg? De ville alle ende opp i kommunismen.

²²⁰ Så fikk jeg dere alle til å gjenta det: "Følg med på Russland." Husker dere det? "Følg med på Russland. Hun vil ende opp i kommunismen."

Og så vil det til slutt ende opp i katolisismen. Husk at det hele vil ende opp i katolisismen i endetiden. Det er helt riktig. Det er i slaget ved Harmageddon, rett *her* borte, når Kristus, Selv, kommer.

²²¹ Men disse tre profetene . . . Disse tre og et halvt årene, rettere sagt, det er Åpenbaringen 11,3, dere har lest det mange ganger: "Jeg gir makt til Mine to vitner, og de skal profetere ett tusen, to hundre og seksti dager." Hvor mange er det, ett tusen, to hundre og seksti dager? Tre og et halvt år. "Og så skal de bli drept på gaten", midt i denne syttiende uken.

Så, ser du hvor de sytti ukene til Daniel er? Ser du hvor vi lever? Vi er ved slutten, mine kjære venner. Vi er ved slutten. Dagene . . .

Nasjonene bryter sammen, Israel våkner opp,
Tegnene som profetene forutsa; (Her er vi.)
Hedningenes dager er talte, (*Her.*) opprevet og
tynget;
"Vend tilbake, dere atspredte, til deres egne."

La oss synge den:

Forløsningens dag er nær,
Menneskers hjerter svikter av frykt;
Bli fylt med Ånden, deres lamper trimmet og
klare,
Se opp! Din forløsning stunder til.

Åh, du! Er ikke det fantastisk?

Nasjonene bryter sammen, Israel våkner opp,
Tegnene som profetene forutsa;
Hedningenes dager er talte, opprevet og tynget,
"Vend tilbake, dere atspredte, til deres egne."

Sammen nå:

Forløsningens dag er nær,
 Menneskers hjerter svikter av frykt;
 Bli fylt med Ånden, deres lamper trimmet og
 klare,
 Se opp! Din forløsning stunder til.

La meg synge et lite vers for dere.

Falske profeter lyver, Guds Sannhet de
 fornekker,
 At Jesus Kristus er vår Gud;

De gjør Ham til en tredje Person. Dere vet det. Men, det er
 Han ikke. Han er vår Gud.

Men vi vil gå der apostlene har vandret.

For forløsningens dag er nær,
 Menneskers hjerter svikter av frykt;
 Bli fylt med Ånden, deres lamper trimmet og
 klare,
 Se opp! Din forløsning stunder til.

²²² Er du ikke glad? Tilbake til Budskapet, broder! Tilbake
 til originalen! Tilbake til pinsen! Tilbake til den virkelige
 velsignelsen! Tilbake til Jesu Kristi Navn! Tilbake til dåpen i
 Den Hellige Ånd! Tilbake til tegn og under! Tilbake til pinsen!
 Bort med organisasjonen! Tilbake til Den Hellige Ånd! Han er
 vår Lærer.

For forløsningens dag nærmer seg,
 Menneskers hjerter svikter av frykt;
 Bli fylt med Ånden, deres lamper trimmet og
 klare,
 Se opp! Din forløsning stunder til.

²²³ Er ikke det fantastisk? Hva sa profeten? "Det vil komme
 en tid da det vil bli, du kan ikke si om det er natt eller
 dag." Se hvordan det har vært. Skjønner? Åh, så ille, gjennom
 menighetstidene!

Men det—det skal bli Lys i kveldstiden,
 Veien til Herligheten vil du sikkert finne;
 I vannets vei er Lyset i dag,
 Begravet i det dyrebare Jesu Navn.
 Unge og gamle, omvend dere fra alle deres
 synder,
 Den Hellige Ånd vil sannelig komme inn;
 Disse Kveldslysene har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus er En.

Det skal bli Lys . . .

Alle sammen.

... i kveldstiden,
 Veien til Herligheten vil du sikkert finne;
 I vannets vei er Lyset i dag,
 Begravet i det dyrebare Jesu Navn.
 Ung og gammel, vend om fra all din synd,
 Den Hellige Ånd vil sikkert komme inn.
 For Kveldslysene har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus er En. (Ikke
 tre; men En!)

224 Tilbake til Budskapet! Tilbake til begynnelsen! Tilbake til det Paulus lærte! Tilbake til dåpen han døpte med! Møtte han mennesker som var døpt på en annen måte; ba han dem komme og bli døpt på nytt. Han sa: "Hvis en Engel kom fra Himmelen, forkynte noe annet, la Ham være forbannet." Så, det er tilbake til Budskapet igjen, venn! Det er kveldstid.

225 Åh, jeg elsker Ham så mye, gjør ikke du? Hvor mange ser Daniels syttiende uke nå, og ser hva den syttiende uken er? Hvor mange tror det? Si: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Amen! Lovet være Gud!

226 Nå, hva er det neste? De Syv Segl nå. Vi går rett inn i dem, når Herren tillater det. Når det blir, vet jeg ikke. Bare når Han gir oss det, så vil vi gå rett inn i det. Da skal vi ha et langt, langt møte, for det må tas det fra det 6. kapitlet til det 19. kapitlet, for å komme gjennom det, og så langsam som jeg er med det.

227 Nå, jeg vil ikke at noen skal gå bort og misforstå dette. Lydbåndet går fortsatt. Jeg vil ikke at noen skal misforstå. Ikke misforstå nå, og si: "Broder Branham sa at Jesus vil komme i 1977." Jeg sa aldri noe slikt. Jesus kan komme i dag. Men jeg har forutsagt at noe ville skje mellom '33 og '77, at disse tingene som jeg så skje i visjonen, skulle finne sted. Og fem av dem har allerede funnet sted. Og jeg tror, med de atomære tingene som vi har nå . . .

228 Og så du hva presidenten vår nettopp sa? Vil ha en ny krig. Han ønsker å gjøre et eksempel ut av—ut av Berlin, sa han. Ville lage et eksempel. Hva med Cuba her i bakdøren vår? Hvorfor ikke lage et eksempel ut av det? Hva med det? Åh, det er så meningsløst! Skjønner?

229 Åh, broder, vi er bare ved slutten. De går . . . Det kommer til å ende opp akkurat slik Gud sa det skulle, så hva—hva nytter det å gjøre noe annet enn å bare lese det Han sa, og få det rett, og gjøre seg klar for det. Og la det komme, da. Vi venter på det.

Vi venter på å se Tusenårsrikets dag, så lys og
 glad,
 Når vår kjære Herre skal komme og rykke Sin
 ventende Brud av sted;

Åh, hele jorden sukker, roper etter denne dag
 så skjønn,
 Når vår Frelser skal komme tilbake til jorden
 igjen.

Åh! Vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
 Ja, vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
 Åh, satan vil være bundet i tusen år,
 Da har vi ingen frister mer,
 Etter at Jesus skal komme tilbake til jorden
 igjen.

Hvor mange er klare? Rekk opp hånden. Åh, du!

Åh! Vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,

La oss bare stå og håndhilse på hverandre.

Vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
 Åh, satan vil være bundet i tusen år,
 Da har vi ingen frister mer,
 Etter at Jesus skal komme tilbake til jorden
 igjen.

Åh! Vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
 Ja, vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
 Åh, satan vil være bundet i tusen år,
 Da har vi ingen frister mer,
 Etter at Jesus skal komme tilbake til jorden
 igjen.

Jesu tilbakekomst vil være svaret på jordens
 sorg og gråt,
 For kunnskapen om Herren skal fylle jorden,
 havet og himmelen;
 Gud skal ta bort all sykdom og lidelsens tårer
 skal tørke,
 Etter at Jesus skal komme tilbake til jorden
 igjen.

Åh! Vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
 Ja, vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
 Åh, satan vil være bundet i tusen år,
 Da har vi ingen frister mer,
 Etter at Jesus skal komme tilbake til jorden
 igjen.

²³⁰ Åh, du! Du føler deg bra? Tenk, venner, dette er pinse, tilbedelse! Dette er pinse. La oss klappe i hendene og synge den. Pinsevenner, alle sammen, slipp deg løs nå, få den gamle metodistformaliteten ut av deg nå. Kom igjen, la oss synge den!

Åh! Vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
Ja, vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
Satan vil være bundet i tusen år,
Da har vi ingen frister mer,
Etter at Jesus skal komme tilbake til jorden
igjen.

Åh! Vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
(Bibelen sier det!)
Ja, vår Herre kommer tilbake til jorden igjen,
Satan vil være bundet i tusen år,
Da har vi ingen frister mer,
Etter at Jesus skal komme tilbake til jorden
igjen.

Elsker du Ham? Ja vel. Jeg elsker Ham. *Jeg elsker Ham*, søster
Gibbs. Åh, la oss bare løfte hendene våre til Ham nå.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse (Hvor da? Akkurat her på
Golgata.)
På Golgatas tre.

Jeg elsker Ham, (Glory!) Jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

DANIELS SYTTIENDE UKE NOR61-0806

(The Seventieth Week Of Daniel)

DANIELS SYTTI UKER SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen, 6. august, 1961, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org